

Debatten van de provincieraadszitting

29 november 2016

OPENBARE ZITTING 29 NOVEMBER 2016**Mevrouw de voorzitter**

Goedenamiddag collega's. Mevrouw gedeputeerde, mijne heren gedeputeerden, collega's, ik verklaar de vergadering van 29 november voor geopend.

Ik heb verlofaanvragen van de heer Van Caneghem, de heer Moens, mevrouw Baeyens, de heer Fiers, mevrouw De Brouwer, de heer De Maere en de heer Carteus. Zijn er nog verlofaanvragen?

Mevrouw Van De Populiere heeft mij gezegd dat zij de vergadering later zal vervoegen. Mevrouw De Cock had mij ook verwittigd dat zij vandaag niet aanwezig zal zijn.

Mijne heren, we blijven rustig. Ik ga over tot de behandeling van de agenda van de openbare zitting.

We zitten aan het integraal waterbeleid. Ik ga het woord geven aan de heer De Meerleer die een tussenkomst zal houden over de Dender, het Denderbekken. De timing stuwen van onder andere Denderleeuw, Aalst en Denderbelle en accommodatiewerken met betrekking tot de opwaardering van de Dender.

Mijnheer De Meerleer, u heeft het woord.

De heer De Meerleer

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Leden van de deputatie, collega's. De overstromingen van 2010 indachtig werd het duidelijk dat in het kader van de beheersplannen rond het stroomgebied van de Dender nog heel wat werk was. De toenmalige minister, mevrouw Hilde Crevits, beloofde werk te maken van de vernieuwing van de stuwen op de Dender tegen 2012. Maar vandaag zijn wij zes jaar later, na de overstroming, en is er nog maar weinig of niets gebeurd. Nochtans moeten we vaststellen dat op het grondgebied van Wallonië men er toch in geslaagd is om in een duurtijd van tweeënhalf jaar de stuwen aan te pakken. Dat heeft dan natuurlijk zijn repercussie op de snelle afwatering naar Vlaanderen toe. In het weekend van 15 januari van dit jaar trok een nieuwe actieve neerslagzone over het Denderbekken met niet alleen hoge waterstanden, maar tevens nieuwe overstromingen tot gevolg. De aanpak en de vernieuwing van de stuwen op de Dender is dan ook meer dan hoogdringend. Er moet meer capaciteit komen om het water op tijd af te voeren naar de Zeeschelde en de overstromingsschade te beperken. De verouderde stuwsluizen brengen tevens de bevaarbaarheid van de Dender in het gedrang. De beslissing tot de vernieuwing van de stuwen tussen Geraardsbergen en Aalst werd inmiddels genomen en naargelang wat ik lees, zouden de werken in Geraardsbergen blijkbaar zijn opgestart. Ik ga ervan uit dat de provincie in het kader van de uitvoering van deze plannen een belangrijke partner is. De aanpak van de stuwen is ook noodzakelijk voor de opwaardering van de Dender en om deze mogelijk te maken voor de vracht met een tonnenmaat van 1350. Via de POM hebben wij een studie lopende voor de Schelde en de Dender om na te kijken in hoeverre duurvaart als dusdanig mogelijk is. Maar uit welingelichte bronnen weet ik dat een dergelijke duurvaart maar rendabel kan zijn tot Aalst, waar een terrein vrij is voor een kleine containerhaven te installeren en te bouwen. Maar dat het uiteindelijk maar mogelijk zal zijn en rendabel zal zijn als er dus een tonnenmaat van 1350 bereikt kan worden. Met andere woorden: ook naar de N41 toe en naar de mobiliteit, waar ook collega Van Gucht het al over heeft gehad, en het zwaar verkeer dat tussen Aalst en Antwerpen, Sint-Niklaas en Antwerpen rijdt, zou een dergelijk transport langs de Dender als dusdanig zeer belangrijk zijn. Mijn vraag is dan ook: is de provincie op de hoogte van een mogelijke timing om de stuwen, dus vooral Denderleeuw, Aalst, Denderbelle, als dusdanig aan te pakken en de nodige accommodatiewerken met betrekking tot de opwaardering van de Dender mogelijk te maken? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Meerleer, ik dank u.

Mijnheer Hertog, gaat u antwoorden? Of mag ik vragen aan mevrouw De Jonge of we ze kunnen koppelen? Neen, eerst het antwoord en dan geef ik straks het woord aan mevrouw De Jonge.

Zegt u het maar, mijnheer de gedeputeerde.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, mevrouw de voorzitter. Als antwoord op collega De Meerleer: de investeringen op de Dender worden uiteraard uitgevoerd door de beheerder van de Dender. Dat is de NV Waterwegen en Zeekanaal. Ons bestuur zelf wordt bij die uitvoering niet betrokken. Wel brengt de vertegenwoordiger van W&Z regelmatig verslag uit in het bekkenbureau en in de algemene bekkenvergadering over de voortgang van de planning en de werken. Maar ik moet u toegeven dat de meest recente rapportering daarover wel al dateert van november 2015, dus een jaar geleden. De volledige planning en de werkvoorstellen van de geplande en in uitvoering zijnde werken op de Dender kunnen door elke burger ook gevolgd worden op de website www.dender.be. Ik had mij voorgenomen om voor deze vergadering er snel nog even te kijken, maar ik ben er niet toe gekomen. Maar als u mij toestaat, dan zal ik tijdens een stiller moment tijdens deze vergadering daar nog eens op kijken en dan kan ik het antwoord nog vervolledigen naar de collega. Volledigheidshalve wil ik wel nog de bedenking maken dat met de vernieuwing van de stuwen op de Dender lang niet alle waterlastproblemen op deze rivier zullen opgelost worden. Daarvoor zullen in heel het stroomgebied van de Dender in een later stadium nog vele andere ingrijpende werkzaamheden nodig zijn. Daarom zal W&Z ook een overstromingsrisicobeheerplan opmaken, dat hebben ze aangekondigd. Met ons bestuur en Ruimte Vlaanderen heeft W&Z dan ook een samenwerkingsovereenkomst opgesteld om gezamenlijk het maatschappelijk debat voor die nog te plannen verdere maatregelen in de hele Dendervallei aan te sturen en te begeleiden. Dat is ondertussen beslist. Dus voor het vervolg op het stuwverhaal is de betrokkenheid van ons bestuur zeker gegarandeerd. In de begeleidingsgroep zitten trouwens vertegenwoordigers van zowel onze dienst ruimtelijke planning als van onze dienst waterbeleid. Dus de opvolging is verzekerd. Maar de stand van zaken van de stuwen, staat u mij toe dadelijk nog eens op de website te surfen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde, geen enkel probleem. We zullen tijdens deze zitting van de namiddag horen wat het verdere antwoord is. Dan geef ik het woord aan mevrouw De Jonge over het onderhoud en beheer van overgenomen waterlopen. Mevrouw De Jonge, u heeft het woord.

Mevrouw De Jonge

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw, heren gedeputeerden, beste collega's. De dienst integraal waterbeleid van de provincie beheert alle onbevaarbare waterlopen, zoals deze werden vastgesteld na de herinschaling op het grondgebied van vele gemeenten en steden. Men ervaart een zeer goede tot uitstekende samenwerking met die provinciale dienst. De dienst is zeer toegankelijk en bij het melden van problemen en klachten wordt heel snel in overleg met de stadsmedewerker een plaatsbezoek georganiseerd. In functie van de gedane vaststellingen en binnen de wettelijke mogelijkheden worden vervolgens initiatieven genomen. Soms gebeuren er infrastructurele ingrepen, zowel op korte als op lange termijn. Elk jaar ondervinden gemeenten en steden bij hevige regenval dat de waterlopen snel verzadigd zijn met soms dramatische situaties tot gevolg. De collega heeft er net ook al naar gealludeerd. De wateroverlast in november 2010 staat nog steeds in ons geheugen gegrift. Maar ook deze van januari en juni 2016 hebben heel wat ellende veroorzaakt bij de mensen. Wij zijn van oordeel dat een goed structureel onderhoud van de waterwegen heel belangrijk is en een ruiming afhankelijk van de aard van de waterloop op regelmatige tijdstippen absoluut noodzakelijk is.

Ik had dan ook nog de volgende vragen willen stellen. Ik moet wel zeggen dat de vorige zitting al een deel van de vragen beantwoord is, onder meer met betrekking tot die databank. Maar ik zou graag weten in welke frequentie de waterlopen zullen onderhouden worden. Is er ook een differentiatie in de onderhoudsfrequentie van waterlopen die een gevaar vormen voor overstromingen? Omdat veel gemeenten een aantal cruciale punten hebben en de onderhoudsfrequentie van die waterlopen zou toch iets hoger mogen zijn.

Dan mijn tweede vraag. Zijn er voldoende middelen voorzien voor infrastructurele ingrepen, zoals het plaatsen van krooshekkens, oeververstevigingen, werken in het kader van de buffering, het slibonderzoek en de verwerking en dergelijke? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw De Jonge.
Mijnheer gedeputeerde, mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het klopt, collega De Jonge, dat ik reeds een deel van het antwoord heb gegeven naar aanleiding van de vraag van collega De Roo. Onderhoudswerken aan onbevaarbare waterlopen, wat houdt dat in? Dat houdt in maaiwerken, inclusief het verwijderen van exoten. Ook slibruiming zit daarbij en oeverversterking. Ik heb het al gezegd: alle waterlopen worden minstens één keer per jaar geruimd. Dat is het zogenaamde winteronderhoud dat plaatsvindt van november tot eind januari. Maar doordat de waterlopen tijdens het voorjaar tegenwoordig ook vaak lange tijd droog staan en daardoor ook meer begroeiing kenden, wat de risico's op overstromingen bij bijvoorbeeld zomeronweders doet toenemen, wordt in een aantal waterlopen die een verhoogd risico vormen op wateroverlast, waar de collega ook naar verwees, ook in de zomer een extra maaibeurt uitgevoerd. Dat is in de periode 15 juni tot midden september. Dus alle waterlopen minstens één keer per jaar, kritieke waterlopen twee keer per jaar. Slibruiming gebeurt alleen als het nodig en nuttig is. Wat is dat, nodig en nuttig? Bijvoorbeeld ook wanneer een waterloop een groot risico op overstroming inhoudt, dan zullen wij daar ook slibruiming toepassen. Uiteraard gebeurt dat niet met een vaste frequentie. Er wordt altijd onderzocht hoeveel slib zich precies in een waterloop bevindt en dergelijke meer. In sommige beken met een groot verval bijvoorbeeld moet eigenlijk nooit worden geruimd omdat het verval groot genoeg is om al het slib met zich mee te nemen. Elke slibruiming wordt natuurlijk voorafgegaan door een slibanalyse.

Ruimingsproducten mogen immers maar in de 5 m-zone naast de waterlopen worden gedeponeerd als ze niet schadelijk zijn. Dus we moeten altijd dat slib onderzoeken. Dat gebeurt door ons eigen Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. Ook oeverversterkingen worden uitgevoerd, maar ook hier weer alleen als het echt nodig is. We gaan niet elk jaar opnieuw alle waterlopen bekijken op oeverversterkingen, maar daar waar er sterke afkalving is, voeren we die natuurlijk uit.

Dan een toelichting op de middelen die daarvoor voorzien zijn. Wij hebben onze provincie voor het uitvoeren van de onderhoudswerken onderverdeeld in acht onderhoudssectoren. Voor 2017 is voor deze werken een krediet voorzien van 6,4 miljoen euro afgerond, hetgeen zeker voldoende is voor een adequaat onderhoud van de circa 1600 km waterlopen in eigen beheer. Ook voor investerings- of infrastructuurwerken zijn voldoende kredieten voorzien in het budget volgend jaar, meer bepaald een goede 2,6 miljoen euro. Dat soort investerings- en infrastructuurwerken vergen doorgaans een zeer complexe en tijdrovende voorbereiding. Het gebeurt regelmatig dat er eerst een computermodel opgemaakt wordt om uit te maken wat de beste maatregelen zijn om bepaalde problemen aan te pakken of op te lossen. Daarna wordt een ontwerp gemaakt. Meestal zijn er ook grondverwingen nodig. Zoals iedereen wel weet, de Vlaming is gehecht aan zijn grond. Dat houdt ook vaak heel veel onderhandelingen in, zo niet onteigeningen. Dus eigenlijk vormen die grondverwingen nog de grootste vertragende factor. Ten slotte kan ook het vergunningsproces zelf, met een verplichting tot opmaking van een MER of een RUP bijvoorbeeld, veel tijd in beslag nemen. Wat allemaal nog een beetje verergerd is de laatste tijd doordat er recent nog de verplichting is opgelegd voor het toevoegen van een archeologienota wanneer de werken ingrijpend zijn. Dit allemaal maar om te zeggen dat het probleem voor het uitvoeren van investerings- of infrastructuurwerken niet zozeer de beperkte middelen zouden zijn, want de middelen zijn er, maar dat het vaak vertragingen op het terrein zijn voor grondverwinging, voor onderzoek, die ertoe leiden dat sommige werken lang kunnen duren.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde. Dan kom ik bij de punten van mobiliteit. Ik neem de vragen van mevrouw Alici en De Jonge samen. Ik geef eerst het woord aan mevrouw Alici over het fietsbeleid: ondersteuning gemeentebesturen en verdere uitbouw fietssnelwegen, bewegwijzering, uitrol huisstijl en nieuwe verkeerswetgeving.

Mevrouw Alici, u heeft het woord.

DEBATTEN

Mevrouw Alici

Bedankt, mevrouw de voorzitter. Beste collega's. Ik spreek vandaag weliswaar in het kader van het provinciaal bestuursniveau, maar als geëngageerd sp.a'er wil ik toch vertrekken van resolutie 24 van het sp.a-congres Tijd voor morgen. Hierin wordt vermeld: het bezit van de auto niet langer centraal, wel de beschikbaarheid van slimme combinaties van duurzame vervoersmiddelen. Dat sluit quasi-naadloos aan bij de merkkeilers die het provinciebestuur onder meer op het vlak van mobiliteit richting geven en de manier waarop provinciaal beleid moet ingevuld worden. Duurzaam, klimaatgezond en op maat in samenwerking met en ter ondersteuning van de gemeenten. Wanneer ik er de doelstellingen en acties 2017 op nalees, wordt beoogd de tragere mobiliteit in snel tempo op meerdere fronten te realiseren. Enerzijds door de gemeentebesturen te ondersteunen in hun fietsbeleid. Ik verwijs daarvoor naar het onderhouden van het netwerk fietssnelwegen, inclusief de bewegwijzering. Anderzijds door de verdere uitbouw en aanleg van langeafstandsfietspaden met hoge comfortzone en uniforme bewegwijzering. Dit alles om aan te zetten tot een verhoogd fietsgebruik bij woon-werk- en schoolverplaatsingen en om een gebiedsdekkend alternatief te bieden voor autoverplaatsingen. Aangezien meten gelijk is aan weten worden er aan de doelstellingen en acties nog een aantal indicatoren gekoppeld, zoals meting van de CO₂-uitstoot, nagaan welke doelgroepen innovatieve mobiliteitsprojecten bereiken en het aantal gerealiseerde kilometers. Een ambitieus plan, zou ik durven zeggen. Of beter nog: een ambitieuze verderzetting van een al even ambitieus beleid op het vlak van mobiliteit in Oost-Vlaanderen. Alleen stel ik vast dat trage mobiliteit niet meer zo traag is als weleer, maar de laatste tijd in een ijl tempo zelfs extreem versneld. Van gewoon fietsen (stilaan in de meerderheid) over pedelec naar high speed pedelec, naar ebikes. Geen fietsen meer dus, maar regelmatige stoere bikes. Geen Vlaamse fietsers meer, maar Vlaamse bikers. *What's in a name?* En een speed van 25 tot 45 km/u. Dat verschil in snelheid heeft invloed op de veiligheid, op de infrastructuur voor fietsostrades, op de bochtcirkel en op de breedte van fietssnelwegen. Technisch beperk ik mij vanaf nu beter vooraleer ik vloek tegen de normen. Die snelheid heeft ook invloed op de verkeerswetgeving en op de bewegwijzering en signalisatie. Mijn vraag aan de deputatie en specifiek aan de voor mobiliteit bevoegde gedeputeerde: hoe gaat u in het beleid met die evolutie om? Welke impact heeft dit op de realisatie van de fietssnelwegen, op de infrastructuur ervan, op de kosten en op de bewegwijzering? Waarmee en hoe wordt rekening gehouden in het beleid en in het budget 2017? Hoe luidt de nieuwe slogan ook alweer? We maken het mee. Levensgenieters zijnde delen we ook het fietsgenot met anderen. Hoe slaagt de provincie erin dat fietsgenot voor velen en met verschillende snelheden te garanderen nu en volgend jaar? Wat zijn daarvan de implicaties, mede in het licht van de gewijzigde verkeerswetgeving? Dank u voor de aandacht die u besteedt aan mijn bezorgdheid.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Alici. Dan geef ik het woord aan mevrouw De Jonge. Mevrouw De Jonge, u heeft het woord over de afgeschafte C-fietspunten en provinciale ondersteuningsmogelijkheden.

Mevrouw De Jonge

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste collega's, tijdens een van de vorige provincieraadszittingen heeft een collega van Groen deze suggestie al naar voren gebracht. Zelf komende uit een stad waar een C-fietspunt zo goed als afgeschafte is, wil ik toch even terugkomen op dit dossier. In het voorjaar maakte de NMBS immers bekend niet langer te investeren in bepaalde fietspunten. Fietspunten die volgens de spoorwegmaatschappij te weinig reizigers hebben, de zogenaamde C-fietspunten. Nu, de fiets is voor ons allen een belangrijke schakel in duurzame mobiliteit en heeft voor velen potentieel als voor- en natransportmiddel bij het openbaar vervoer. Maar het fietspunt is ook meer dan dat. Dit zorgt voor een socialetewerkstelling, er is veel meer sociale controle in de buurt van de stationsomgevingen. Zij doen ook belangrijke nevenopdrachten zoals het netjes onderhouden van de stationsomgeving. Zij onderhouden ook de blue bikes en het belangrijkste: de dienstverlening wordt enorm gewaardeerd door de pendelaars. Door het wegvallen van de financiering vanuit de NMBS dreigt dit waardevolle project te verdwijnen bij de gemeenten met een C-fietspunt. Dat zijn onder meer Zele, De Pinte, Eeklo en Ninove. De financiering vanuit het budget van de gemeenten en steden is onvoldoende om een degelijke dienstverlening optimaal verder te zetten. In de provincie Antwerpen werd beslist om via een uitgewerkt plan deze fietspunten ook na 1 september open te houden via een verhoogde dotatie van de provincie

naar de gemeenten. Ik had dan ook de volgende vragen willen stellen. Is er al een contactmoment geweest met de gedeputeerde van de provincie Antwerpen en wat was het resultaat? Is er budgettaire ruimte om een ondersteuning te bieden bij deze afgeschafte C-fietspunten? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw. Ik zie dat mevrouw Dooms wil tussenkomen op de tussenkomst van mevrouw Alici. U heeft het woord vooraleer ik het woord geef aan de heer gedeputeerde Hertog om op de vragen te antwoorden. U heeft het woord, mevrouw Dooms.

Mevrouw Dooms

Dank u wel. Ik wil even reageren, want wat ik daarnet gehoord heb, vind ik een beetje ambetant. In het verkeer moeten we allemaal hoffelijk zijn, zelfs fietsers ten opzichte van elkaar. Maar fietssnelwegen zijn bedoeld om snel te fietsen. Om extra hindernissen op te werpen, zodat iedereen op die fietssnelweg kan, als dat alsmaar trager gaat, dan schiet u uw doel voorbij van een fietssnelweg. We vinden zelf nu al dat er veel te veel hindernissen zijn voor een fietssnelweg. Men kan niet snel door de provincie fietsen. We vinden dat daar meer aandacht moet aan besteed worden dan ervoor te zorgen dat iedereen op die snelweg kan, want dat is niet de bedoeling. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Dooms, ik ga het woord geven aan de heer gedeputeerde die hierop ook zal antwoorden. Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. In antwoord op mevrouw Alici en een beetje mevrouw Dooms: om in het thema te blijven, de wetgeving op de elektrische fietsen heeft ons een beetje in snelheid gepakt. De nieuwe wetgeving over die snelle elektrische fietsen of de speed pedelecs, of volgens de officiële benaming de bromfietsen klasse B, is nog heel recent. Pas op 1 oktober 2016 trad ze in werking. De wetgeving definieert in de eerste plaats de bromfiets klasse B als een fiets met een motor van maximum 4 kW die enkel werkt als er bijgetrapt wordt en die stilvalt wanneer de snelheid 45 km/u bedraagt. Dit in tegenstelling tot de gewone elektrische fiets waarbij die stilvalt wanneer de snelheid 25 km/u bedraagt. De wetgeving bepaalt nu ook dat er een rijbewijs nodig is en een verzekering voor dit type fietsen en dat de gebruikers ook een helm moeten dragen. Op wegen met een maximumsnelheid van 50 km/u heeft de gebruiker de keuze tussen de rijbaan en het fietspad. Op wegen met een hogere maximumsnelheid moet men in de regel het fietspad gebruiken, maar de wegbeheerder kan via specifieke verkeersborden een andere regeling opleggen. Voor wie interesse heeft: de wetgeving staat zeer goed uitgelegd op de website van de fietsersbonden. Voor de fietspaden in eigen bedding, zoals de meeste van onze langeafstandsfietspaden en fietssnelwegen is het aan de beheerder van het fietspad om te bepalen of de bromfietsen klasse B al dan niet toegang krijgen tot dat fietspad. De wegbeheerder kan dat doen, ik heb het al gezegd, door middel van specifieke borden die daarvoor sinds 1 oktober in de verkeerswetgeving voorzien zijn. Ik wil daarbij twee zaken aanstippen. Eén. De provincie is traditioneel geen beheerder van de langeafstandsfietspaden en van de fietssnelwegen. Met eigen middelen en in eigen regie leggen wij die wel aan, maar na realisatie dragen wij die over via een samenwerkingsovereenkomst aan de gemeenten op wiens grondgebied ze gelegen zijn en die dus eigenlijk ook het statuut ervan bepalen. Op de jaagpaden die deel uitmaken van het fietssnelwegennetwerk is het W&Z die daarvoor verantwoordelijk is. Het is wel onze ambitie om hier enigszins verandering in te brengen. Als we het ernstig nemen met een fietssnelwegennetwerk, dan willen we dat dat netwerk er qua uitrusting en statuut zo homogeen mogelijk uitziet. Dan zullen we ook het beheer gedeeltelijk in eigen hand moeten nemen. De studie die door de vijf Vlaamse provincies werd gemaakt over de inrichting van die fietssnelwegen moet daarbij de handleiding zijn. We hebben ook een krediet ingeschreven van bijna 500.000 euro in het budget 2017 dat voorzien is voor het beheer en het onderhoud van die fietssnelwegen, wat ook aangeeft dat we daar zeker de nodige middelen voor willen uittrekken. Ten tweede. Bij het ontwerp van nieuwe fietssnelwegen wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de verschillende snelheden van fietsers. Daarom ook

DEBATTEN

proberen we de nieuwe fietswegen minstens 3 m breed te maken, liefst 4 m, om veilig te kunnen inhalen. Bochten worden aangepast en het aantal obstakels wordt tot een minimum beperkt. Er worden ook geen paaltjes meer gebruikt. Er wordt nu eerder gewerkt met een middeneiland. Ribbelstroken worden aangebracht. Zodanig dat we ervan overtuigd zijn dat fietsers met verschillende snelheden toch van hetzelfde fietspad kunnen gebruikmaken. Het zou zonde zijn, vind ik, dat wij onze fietssnelwegen alleen voorbehouden aan zij die 40 km/u kunnen rijden en niet aan die mensen die die ook willen gebruiken tegen 20 km/u, 25 km/u. Op dat type fietspaden dat wij nu aanleggen van 3 m à 4 m breed en met allerlei aanspanningen is het dus in principe geen probleem om snelle en minder snelle fietsers op een veilige manier met elkaar te combineren. De problemen situeren zich eerder op bestaande schakels in het netwerk die momenteel niet de nodige inrichting hebben om comfortabel naast elkaar te fietsen. Een verbod voor bromfietsen klasse B op die fietssnelwegen en langeafstandsfietspaden lijkt mij in elk geval zoveel mogelijk te vermijden, omdat ze dan weer het gebruik van de snelle fiets kunnen ontmoedigen wanneer mensen zich verplicht zien om een grote en vaak weinig aantrekkelijke omweg te maken omdat ze bijvoorbeeld geen toegang krijgen tot een bepaalde sectie van het netwerk. Allicht denk ik dat het meer wenselijk is om dan een snelheidsbeperking op te leggen op bepaalde stukken van die fietssnelwegen. Bijvoorbeeld maximum 30 km/u, zodat alle fietsers ook op die fietssnelwegen die misschien iets minder breed zijn toch comfortabel kunnen bewegen en ook de minder snelle en de snellere fietsers op hetzelfde fietspad kunnen functioneren. U hoort het, ik spreek een beetje in de voorwaardelijke wijs, omdat de wetgeving, zoals ik al zei, zo recent is, dat we met zijn allen nog zeer sterk aan het nadenken zijn hoe we daar het best mee om kunnen gaan. Vorige week nog, dinsdag, vond er nog een overleg plaats in de schoot van het fietsberaad. Dat is het overlegorgaan op het Vlaams niveau voor gemeenten en provincies over alles wat met het fietsbeleid te maken heeft. Het is ook de bedoeling om binnen afzienbare tijd een collegawerkgroep te laten samenroepen door onze dienst mobiliteit. Collega-werkgroepen waarbij ze alle fietsambtenaren van de Oost-Vlaamse gemeenten samenbrengen om ook over deze problematiek samen te zitten en hoe we die bromfietsen klasse B beter in het verkeer kunnen integreren. Wat onze fietssnelwegen betreft is het alleszins de bedoeling om op relatief korte termijn aan de deputatie een voorstel voor te leggen over de manier waarop we best met die bromfietsen klasse B zullen omgaan.

Dan in antwoord op de vraag van mevrouw De Jonge. Zoals ze zelf reeds vermeldde is voormalig raadslid Angelo Meuleman daar ook enkele keren over tussengekomen en heb ik hem daar ook een antwoord op bezorgd. Voor alle duidelijkheid zal ik eerst nog even de stand van zaken geven. Je hebt A-fietspunten. In onze provincie is dat Gent-Sint-Pieters, Gent-Dampoort, Lokeren, Sint-Niklaas en Aalst. Daar stelt zich geen enkel probleem. De dienstverlening vanuit de NMBS blijft dezelfde wat het altijd geweest is. Je hebt de B-fietspunten. Dat is Dendermonde, Deinze en Zottegem. Daarvan gaat er een iets verminderde dienstverlening zijn, maar blijft er wel een dienstverlening bestaan. De NMBS is er nog niet 100% uit wat dat 'iets verminderde dienstverlening' dan precies gaat zijn. Dan heb je de C-fietspunten en daar knelt het schoentje. Dat zijn Ninove, Zele, Eeklo en De Pinte. Daar valt de NMBS-subsidie, goed voor ongeveer 40% van de jaarlijkse inkomsten, volledig weg sinds 1 september. Ik heb toen ook de uitgangspunten meegedeeld aan collega Meuleman die ik hier nog eens wil herhalen, die ik vind dat het provinciebestuur zou moeten aanhouden. Ten eerste: fietspunten kunnen zeker een heel waardevol element zijn bij de uitbouw van de fietssnelwegen. Ik heb toen ook verwezen, zoals er langs autosnelwegen tankstations en carpoolparkings zijn, moet het ook mogelijk zijn om langs de fietssnelwegen op geregelde plaatsen een fiets te huren, je fiets te laten herstellen of je batterij op te laden. Daarvoor zijn fietspunten natuurlijk onontbeerlijk. Maar, en dat is wel een belangrijke 'maar' vind ik, het kan niet de bedoeling zijn dat de provincie zonder meer de financiering van de fietspunten overneemt wanneer de NMBS zonder enige vorm van overleg beslist om haar subsidiering stop te zetten. Ik denk dat dat een slecht signaal zou zijn naar tal van hogere overheden of bedrijven wanneer de provincie telkens zou inspringen wanneer zij beslissen om een bepaalde subsidie stop te zetten. Vanuit die optiek kijken we dus ook met veel belangstelling uit naar de studie over de fietspunten die de provincie Antwerpen momenteel lopende heeft. Daar is nog geen resultaat van bekend, voor alle duidelijkheid. De afspraak in Antwerpen is wel dat de provincie in 2017 die studie zal laten uitvoeren over hoe ga je het best om met die fietspunten, maar dat in dat ene jaar, 1 januari 2017 tot 31 december 2017, de gemeenten die getroffen zouden worden, wel tijdelijk de financiering van die fietspunten op zich zouden nemen. Dat is het Antwerpse voorbeeld. Dus wij wachten ook die resultaten daarvan af. Wat is er sinds mijn antwoord aan collega Meuleman, in september denk ik, ondertussen nog gebeurd? We hebben in oktober op hun vraag een onderhoud gehad met de verantwoordelijke van de vzw Fiets&Werk, samen ook met een vertegenwoordiger van de Groep INTRO, de sociale werkplaats die instaat voor de uitbating van een aantal van die fietspunten in onze provincie. Ook zij beklemtonen het belang van de fietspunten en de ernst van het wegvallen van de NMBS-subsidies, maar zij zouden het zeker op prijs stellen natuurlijk mocht de provincie bijspringen om de financiering van die fietspunten te kunnen garanderen,

maar ook zij hadden begrip voor ons standpunt dat we niet zomaar weggevallen gaten kunnen dichten die de NMBS zonder enig overleg heeft gemaakt. Inmiddels hebben we van de gemeenten Eeklo en De Pinte ook de vraag gekregen of we als provincie het plaatselijk fietspunt kunnen ondersteunen. Ik denk dat door middel van deze vraag van collega De Jonge ook de officiële vraag van de gemeente Ninove binnen is. Binnenkort zullen we dus op deze vraag moeten antwoorden. De uitgangspunten wil ik onderstrepen, blijven toch behouden. We gaan niet zomaar bijspringen daar waar er subsidies zijn stopgezet, maar we willen wel kijken hoe dit verhaal kan passen in onze fietssnelwegen en eventueel samen met NMBS, samen met Groep INTRO, samen met de gemeenten en samen met onze dienst mobiliteit tot een gezamenlijke oplossing komen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mevrouw Alici, u wenst nog tussen te komen? U heeft het woord, kort.

Mevrouw Alici

Heel kort. Ik wil wel de nadruk erop leggen dat mijn vraag gaat over het gemak, het gebruik en de veiligheid voor alle gebruikers van de fietssnelwegen. Daarop komt ze neer, mijn vraag. Dat wilde ik nog een keer zeggen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Alici, dank u voor de verduidelijking. En inderdaad, de heer gedeputeerde, de heer Hertog, heeft hierop een klaar antwoord gegeven.
Dan ga ik naar de vraag die voorbehouden is door mevrouw Willems en door de goede zorgen van de heer De Cuyper gesteld zal worden. Het gaat hier over de bijdrage aan een duurzamer woon-werkverkeer, carpoolen en provinciepersoneel.
Mijnheer De Cuyper, u heeft het woord.

De heer De Cuyper

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de griffier, deputatie, geachte collega's, ik neem effectief even de honneurs voor Annick waar. Carpoolen blijft zowel voor werkgever als werknemer een aantrekkelijke verplaatsingsmogelijkheid. Er kan een win-winsituatie zijn, want de werknemer krijgt een fiscale incentive als een werkgever officieel voor het personeel carpooling organiseert. De personeelsleden die er gebruik van maken, kunnen immers vrijstelling woon-werkverkeer inbrengen bij hun fiscale aangifte. Ook voor de werkgever is het goed voor het imago van het bedrijf. Maar vooral omdat het aantoonbaar is dat het bedrijf in kwestie werkt aan een verstandige en milieuvriendelijke mobiliteit. De vraag die mevrouw Willems u zou stellen, is de volgende. Heeft de provincie Oost-Vlaanderen reeds onderzocht hoe zo een carpoolsysteem kan georganiseerd worden voor het personeel teneinde bij te dragen tot milieuvriendelijke mobiliteit en duurzamer woon-werkverkeer, wat een betrachting is van de provincie Oost-Vlaanderen? Te meer ook bij de beleidsindicatoren deze thematiek is verwoord. Ik citeer: Bij het bijdragen aan een duurzamer woon-werkverkeer wordt de eigen provinciale bijdrage gemeten als indicatie voor de algemene ontwikkeling van duurzamer woon-werkverkeer. Voilà. Normaal moest mevrouw Willems dit gezegd hebben.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Cuyper, u heeft dat zeer goed gedaan. Dank u voor de goede zorgen. Mevrouw Willems zal tevreden zijn.
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Uiteraard is onze dienst mobiliteit en de deputatie zelf ook steeds voortrekker en voorstander geweest van duurzame mobiliteit en de promotie van carpoolen voor de eigen werknemer hoort daar uiteraard ook bij. Het is maar zeer de vraag natuurlijk wat men bedoelt met een systeem van carpoolen opzetten. Want zomaar zelf carpoolacties gaan ondernemen, dat lijkt mij onmogelijk. Te meer omdat de personeelsleden vanuit alle hoeken van de provincie komen. Maar we hebben wel incentives en mogelijkheden gecreëerd om te carpoolen. Het bedrijfsvervoersplan voor ons personeel dat werkzaam is in de diverse Gentse vestigingen van het provinciebestuur leerde ons in 2013 dat ongeveer 7% van de werknemers carpoolt in het woon-werkverkeer. Dat is toch al een mooi resultaat, want ik denk dat we aan 60% zitten van ons personeel dat met openbaar vervoer, te voet of met de fiets komt. Als van die 40% die met de wagen komt 7% ook al carpoolt, dat betekent dat toch wel al een resultaat. Het betekent ook dat de personeelsleden met elkaar overeenkomen denk ik, want anders zouden ze niet met elkaar in de auto zitten. In 2014 hebben we ook naar aanleiding van de grote infrastructuurwerken in de ruime regio ten zuiden van Gent een aantal tijdelijke, maar ook een aantal permanente maatregelen gerealiseerd om het personeel ook alternatieven aan te bieden om het werk te bereiken. Een van die maatregelen was ook de aansluiting op de Vlaamse carpooldatabank. Enerzijds om het aantal autosolisten te doen afnemen, maar ook om een aantal personeelsleden waarvoor de auto eigenlijk een must is een oplossing aan te bieden tijdens de werken. We kregen hiervoor een unieke URL, provovl.carpool.be, waarmee de personeelsleden zich dus ook gratis konden inschrijven op het gepersonaliseerde carpoolplatform. Er kan door middel daarvan onbeperkt gezocht worden naar online-kandidaat-carpoolers, niet noodzakelijk uit het eigen bestuur, maar allemaal mensen die in dezelfde regio werken. Ook na de grote werken in de ruime regio Gent bleef deze link actief, ook al omdat de werken in Gent blijkbaar definitief zijn. Ik bedoel: ze zijn nog steeds bezig. Als opvolgingscampagne werd er ook een folder aangemaakt die zowel op papier als digitaal via internet ter beschikking werd gesteld. De voordelen voor de mensen die willen carpoolen, worden in die folder nogmaals op een rijtje gezet. Het werkt toch ook drempelverlagend om te starten met carpoolen wanneer je over de juiste informatie beschikt. Afgelopen juli en september werd er opnieuw onderzoek gedaan naar het verplaatsingsgedrag van de provinciale ambtenaren in het woon-werkverkeer en bij de dienstverplaatsingen. De resultaten daarvan zijn mij nog niet bekend, die worden momenteel verwerkt en zullen dus moeten duidelijk maken of het aantal carpoolers door die maatregelen de afgelopen jaren is toegenomen of gestagneerd of iets anders. Een van de mogelijke acties die nog kan worden ondernomen, is bijvoorbeeld, maar daar is nog geen beslissing over, het aanbieden van een aantal gereserveerde plaatsen voor carpoolers in de parking onder het PAC Het Zuid.

Ten slotte wil ik nog vermelden dat in de RPR buiten de gratis parkeermogelijkheid voor de bestuurder de ondersteuning van het carpoolen niet specifiek is opgenomen. Maar uiteraard behalen de werknemers wel een financieel voordeel wanneer ze de kosten van de autoverplaatsing met elkaar delen, wat op zich al een winst is.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Dan kan ik dit onderdeel afsluiten en komen wij bij de niet-grondgebonden materies. Hier de beleidstussenkomsten. Ik zie hier de beleidstussenkomst door de heer Steve Herman over de aanzet en invloed van de overheveling van persoonsgebonden aangelegenheden naar de lokale of Vlaamse overheden in 2018. Mijnheer Herman, u hebt het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, er is hier al het een en ander gezegd over de nakende inkrimping van de provincie door de persoonsgebonden materies die wegvallen in 2018. Nu, wat mij vooral interesseert, is hoe het bestuur zich hierop voorbereidt. Wordt aan die overgang gewerkt? Zo ja, wat is de stand van zaken? Heeft de nakende inkrimping in 2017 reeds een invloed op het personeelsbeleid inzake bijvoorbeeld vervangingen van gepensioneerden of inzake het aanwervingsbeleid?

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Herman.
 Dan geef ik het woord eerst aan mevrouw gedeputeerde.
 Mevrouw Bruggeman, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik kan heel kort zijn voor het personeelsluik. Wat we al geruime tijd doen, dus dat is sinds het moment dat gekend is dat er afslanking van de provincies is, dat is als er vacatures zijn, voornamelijk inzetten op interne mobiliteit. Dat wil zeggen dat we dat voornamelijk stimuleren, dus vacatures binnen andere diensten, dat deze ook opengesteld worden voor interne kandidaten. Daardoor geven we de mensen die op de lijst staan bij wijze van spreken om naar Vlaanderen over te gaan, als zij zeggen: wij willen dat niet, wij willen liever bij het provinciebestuur blijven en er is een andere plek vrij op een dienst onder de niet-bedreigde sectoren, om het zo maar te noemen, dan kunnen zij daaraan meedoen, aan die selectie. Dus vandaar dat wij voornamelijk, en dat doen wij nu al een hele poos, ik denk al bijna twee jaar, inzetten op interne mobiliteit om zo de mensen de gelegenheid te geven. Uiteraard is het hun eigen keuze, dat moet iedereen voor zichzelf uitmaken. Maar we creëren wel die mogelijkheid.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde, ik dank u.
 Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde Dauwe.
 Mijnheer Dauwe, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Achtbare collega's, in het bijzonder geachte vraagsteller, het is inderdaad zo dat ook voor cultuur 2017 een scharnierjaar is. Zoals mevrouw Bruggeman zojuist gezegd heeft, is het het laatste jaar dat onze provincie ook in cultuur de middelen continueert als persoonsgebonden materie aangezien 2018 wegens de afslanking van de provincies, u allemaal welbekend, naar Vlaanderen wordt overgeheveld. Het is dus een overgangsjaar waar we enerzijds *in the picture* zetten ten eerste wat we gedurende jaren hebben verwezenlijkt, ten tweede anderzijds willen benadrukken wat we verder willen uitbouwen vanuit het grondgebonden perspectief. In de pers werd al vaak geschreven dat het cultuurbeleid als geheel verdwijnt bij de provincies en herverdeeld wordt over andere besturen. Cultuur is natuurlijk geen monolithisch blok, maar wordt als het ware door middel gesneden door een scheidingslijn van persoonsgebonden en grondgebonden materies. Over de grondgebonden culturele bevoegdheden van de provincie, dat is dus eigenlijk het onroerendergoedbeleid, wordt er met geen woord gerept in de media, eenvoudigweg omdat dat ook niet voorzien is in de Vlaamse beleidsmatige teksten daarover. Het staat verstopt in de zin dat, letterlijk, de provincies het volle initiatiefrecht hebben over de grondgebonden aangelegenheden. 2017 is in het budget dus een jaar van continuering van de middelen voor de beleidsdomeinen die overgeheveld worden. De subsidies en werkingsmiddelen op het vlak van kunst- en cultuurspreiding en musea en de werkingsmiddelen voor de instellingen die overgeheveld worden, blijven volgend jaar quasi-intact behouden. Maar 2017 is ook het jaar waarin voorbereid wordt dat onroerend erfgoed de focus wordt van het toekomstig beleid in die sector. Vlaanderen is ondertussen bezig om de diverse sectordecreten aan te passen aan het wijzigende landschap en aan een decreet regionaal cultuurbeleid dat over de te overhevelen opdrachten van de provincie moet gewijd worden en deze sectoren zal opvangen. Dat dit voor een periode van onrust zorgt op het terrein, men weet immers niet precies wat men kan verwachten, hoef ik u niet te vertellen. En daar komt natuurlijk datgene bij wat collega Bruggeman zojuist heeft gezegd met betrekking tot het personeel. Nu, wat de haalbaarheidsstudie betreft is er geen reden dat de provincie ook die trajecten nog mee zou opvolgen. Er is daar ruime professionele begeleiding voorzien en het gaat, gezien de budgettaire beperkingen, over een zeer klein aantal dossiers. Wel kan de provinciale erfgoeddienst een rol blijven spelen in de voorafgaande en de daaropvolgende fase. Voorafgaand moet er immers een traject doorlopen worden om te komen tot een herbestemmingsvoorstel waarvoor een haalbaarheidsstudie kan aangevraagd worden. Na de studie en de implementatie van het traject om te

DEBATTEN

komen tot een nieuwe bestemming is er mogelijk nood aan advies rond inventarisering, rond waarderen en rond selecteren. Ook daarbij kan de provincie in de toekomst een belangrijke rol opnemen. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.

Mijnheer Lemaitre, u wenst tussen te komen vooraleer ik het woord geef aan gedeputeerde Couckuyt? U heeft het woord, mijnheer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Een kleine bijkomende vraag voor gedeputeerde Bruggeman. Als u zegt dat u vooral inzet op die interne mobiliteit en als het dan vooral personeelsleden zijn die van persoonsgebonden materies naar grondgebonden gaan, stelt zich dan niet een probleem net in die persoonsgebonden materies? Als er daar natuurlijk mensen vertrekken, dan heb je daar dan toch ook mensen nodig. Neem je daar dan wel externen aan of hoe gaat dat precies in zijn werk?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Lemaitre.

Mevrouw gedeputeerde, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Dat hangt er een stukje van af en dat wordt dienst per dienst bekeken of dat noodzakelijk is of niet. Eigenlijk kadert het ook een beetje in hetgeen ik vorige keer heb gezegd. We kijken strikt toe op het personeelsbeleid. Uiteraard moeten we daar kijken, dienst per dienst: is het nodig om daar te vervangen of niet? En waar het nodig is, als er iemand weggaat, we moeten onze dienstverlening nog tot het einde van het jaar doen, dan wordt er daar een tijdelijke vervanging voorzien. Maar dat hangt echt af van dienst tot dienst en van taken tot taken. Ik kan nu niet zeggen: bij die dienst wel, daar niet. Maar in het algemeen wordt het globaal bekeken. En waar het echt nodig is, hebben we uiteraard vervanging voorzien.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.

Mijnheer Lemaitre, dat volstaat? Goed.

Men wordt het nog niet gewoon dat er een vrouw voorzitter is. Alle begin is moeilijk. In naam van alle vrouwen, mevrouw gedeputeerde, geen probleem.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik was er mij helemaal niet bewust van dat ik dat gezegd heb.

Mevrouw de voorzitter

Vandaar dat u aan ons vrouwen nog eens de kans geeft van goed tussen te komen.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Waarschijnlijk was het mevrouw en mijnheer tegelijkertijd dat ik door elkaar heb gesproken.

Mevrouw de voorzitter

Het is u vergeven.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik zal in het vervolg de suggestie van mijn collega volgen, geachte voorzitter.

Mevrouw de voorzitter

Oh nee. U weet, mevrouw Bruggeman, neen. Het geeft ons de mogelijkheid om toch nog eens tussen te komen als vrouwen.

Goed, mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik weet dat collega Bruggeman regelmatig in het geheel gevat wordt waar men zegt 'heren gedeputeerden'. Ik kom dat af en toe eens tegen. Ik weet dat ze daar zeer gevoelig aan is en terecht. Wat de antwoorden op de vragen van collega's betreft, mag ik vragen, mevrouw de voorzitter, dat ik de eerste twee volgende vragen laat komen vooraleer ik op mijn deel antwoord? Want zowel naar de heer Lemaitre als naar de heer Herman gaan er wellicht antwoorden verschaft worden die in de volgende vragen ook opgenomen worden en dan geef ik eigenlijk al een antwoord voordat de vraag gesteld wordt aan de collega's.

Mevrouw de voorzitter

Geen enkel probleem, mijnheer gedeputeerde. Dus wij nemen de vraag van de heer De Cuyper en mevrouw Alici samen. Goed? Dan geef ik nu het woord aan de heer De Cuyper over de organisatie van de overdracht van de welzijnsbevoegdheden, implicaties van het uitstel.

U heeft het woord, mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Mevrouw de voorzitter, geachte griffier, beste collega's, députés. *Alea iacta est*. Het afslankingsdecreet is er. Het Vlaams parlementair legioen is de Rubicon overgestoken. Er is dus geen weg terug. 2017 wordt een belangrijk transitiejaar voor alle persoonsgebonden materies, in het bijzonder het welzijnsbeleid. En collega's, ik blijf effectief bezorgd over de impact op het werkveld en de welzijnsorganisaties. Vandaar dat ik enkele bedenkingen en vragen wil stellen in verband met de organisatie van de overdracht, de implicaties van één jaar uitstel en de verdere oriëntatie van welzijnsaspecten in het provinciaal beleid. Mijn excuses vooraf, de tussenkomst is iets langer dan vijf regels.

Eén. In verband met de overdracht van welzijnsbevoegdheden aan Vlaanderen vanaf 2018. Ongeveer 1,5 miljoen euro provinciaal beleidsbudget welzijn wordt verevend aan Vlaanderen. Mijnheer de deputé of deputatie, is er al zekerheid dat minister Vandeurzen dit bedrag in zijn budget verkrijgt en of dit voor de volgende jaren ook verankerd is? Want dit is uiteraard de eerste voorwaarde om continuïteit voor het werkveld te verzekeren. Ik heb begrepen dat in de onderhandelingen met de minister overeenstemming zou zijn over het aanhouden van bepaalde beleidsterreinen, bijvoorbeeld time out, de drugspunten, ?zorg ouderen en zo zijn er nog een paar. Budgettair goed voor ongeveer 700.000 euro. Welke domeinen zouden aangehouden worden of is mijn informatie correct? Zijn er daar al garanties? Over welke beleidsdomeinen is er nog geen duidelijkheid? Hoe wordt dit nu verder aangepakt? Ik denk ook wel belangrijk de vraag: hoe wordt de sector hierbij betrokken? Want we kunnen natuurlijk wel politiek een bepaald traject bewandelen, maar wordt de sector daar ook constant in gehoord en bij betrokken? Gelijkwaardige zorg en vragen voor welzijnsorganisaties die de provincie jaarlijks structureel ondersteunt. Dat is ook niet niets. Samenlevingsopbouw, straathoekwerk, regionale welzijnsoverleggen. Er zijn er zo nog een aantal. Budgettair werd hier voor 2017 uiteraard en gelukkig overgangsfianciering voorzien, maar wat na 2018? Dezelfde vragen stellen zich daar ook. Zijn er al afspraken en met welke garanties?

DEBATTEN

Vooral RWO, het regionaal welzijnsoverleg, en er zijn collega's die dit met mij kunnen volgen, vind ik een kafaiaans verhaal. Vlaanderen stoot de ondersteuning eerst af naar de provincie en nu keren we terug in de omgekeerde richting. Er is ongerustheid bij de actoren en er hoort terecht ook bij ons ongerustheid te zijn. Het is daarom noodzakelijk dat de leden van de Tweede Commissie stelselmatig een update krijgen van het concrete traject en de resultaten. Een bijkomend gevolg van de transitie is de personeelsimpact. Mevrouw Bruggeman heeft daar zojuist al een stuk op geantwoord, hoewel het mij wel bijkomend interesseert om te weten: is er al een idee wat in fulltime equivalenten de noodzakelijke overdracht van personeel aan Vlaanderen voor welzijnswerk betekent? Want het zijn niet alleen de middelen, maar je hebt ook een equivalent van personeel. En, ik denk ook heel belangrijk: is ook voor die mensen die dus niet in die interne mobiliteit zitten, een individueel begeleidingstraject uitgewerkt? Je kunt natuurlijk zeggen: bon, je gaat naar Vlaanderen, *that's it*. Wordt daar ook met hen individueel iets rond gedaan? Het tweede punt, in verband met het uitstellen van de overdracht met één jaar. De directie welzijn, goede vrienden, heeft zich wel degelijk voorbereid op een overdracht in 2017. Ik weet niet wie erover tussenkwam, die zei: men is niet voorbereid. Nee, in de sector welzijn is men hoe dan ook voorbereid naar de overdracht. Zelfs zo ver dat provinciale reglementen werden afgeschaft. Ik denk aan het impulsbeleid of arbeidszorg naar doorstroom betaalde arbeid. Gevolg: bepaalde projecten doven in 2017 uit. Ik hoop dat ik mij daar niet ongerust moet maken, maar ik stel toch de vragen. Door het vooruitschuiven van de overgangsdatum met één jaar ontstaat er mogelijk een beleidsvacuüm voor bepaalde projecten en welzijnsorganisaties. Indieners hielden misschien al rekening – moest ik een welzijnsorganisatie zijn, ik zou dat ook doen – met nieuwe projectoproepen in 2017 op basis van Vlaams beleid. Dus heeft men weet van impulsprojecten of andere die door het uitstellen met één jaar van deze overgang, die overheveling, vroeger moeten stopgezet worden of niet meer kunnen verlengd worden? Kan de provincie hier eventueel nog overgangsmaatregelen, en eigenlijk betekent dit dan ook budget, voor voorzien?

Ten derde, in verband met de heroriëntatie van welzijnsaspecten in de grondgebonden materies. Er is al gesteld, de provincie moet binnen de nieuwe beleidscontouren haar doelstellingen en rol terug op scherp stellen. Provincie 2.0 dus. Een eerste aanzet is dit jaar al gegeven door meer in te zetten op woonbeleid. Boze tongen, en dat is niet mijn tong, beweren dat dit een afwending van middelen zou zijn. Ik stel dat alles wat met sociale en duurzame huisvesting in zijn meest brede betekenis te maken heeft, een prioritaire beleidsdoelstelling van de provincie Oost-Vlaanderen moet zijn en blijven. Goed af dat deze provincie haar ambities in deze sector hoog stelt. 250 huizen meer via de sociale verhuurkantoren is niet mis te verstaan in een tijd waarin er een bijzonder groot tekort is aan betaalbare huurwoningen. En het blijft niet bij wonen, gelukkig maar. Want ook budgettair is er meer budget voor soveka's, voor aanvullende bouwleningen en voor innovatieve woonprojecten. Ik ga daarover stoppen, want er zijn verscheidene collega's die dit inhoudelijk uitwerken. Maar ik herhaal hier wel mijn vraag uit de vorige budgetbespreking om rond innovatief wonen en in zonderheid gemeenschappelijk wonen zoals cohousing het steunpunt Duurzaam wonen en bouwen een ondersteunende opdracht te geven. Cohousing en aanverwante woonvormen zijn bijvoorbeeld ook juridisch niet evident. Dus je zou daar niet alleen subsidiair iets moeten rond kunnen doen, maar eigenlijk ook ondersteunend optreden. Binnen het transitieproject moet echter verder gekeken worden welke terreinen in de grondgebonden materies vanuit welzijn sterker kunnen ontwikkeld worden. Sociale tewerkstelling en sociale inclusie zijn er duidelijk twee van. In de Tweede Commissie stelde gedeputeerde Couckuyt, ik citeer: wij maken dat rekening gehouden wordt met kwetsbare doelgroepen in onderdelen van het klimaatplan, het ruimtelijk structuurplan en het project Oost-Vlaams kerngebied. Dit vraagt volgens mij van de deputé wat meer verduidelijking, maar dat kan voor mij ook op een commissie betekenen. Maar, goede vrienden, tot slot. De insteek is de juiste. Ik denk dat de vrienden van Groen daar ook al op gewezen hebben. Net zoals duurzaamheid een horizontale doelstelling is in het gehele beleid, zo moet er een horizontale aftoetsing van het beleid gebeuren rond sociale inclusief, diversiteit, gelijke kansen en armoede. Goede vrienden, er is dus nog genoeg provinciaal welzijnswerk aan de winkel. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Cuyper, ik dank u.

Dan geef ik het woord aan mevrouw Alici over de zorgsector, de toekomstige ondersteuning en opvolging. Mevrouw Alici, u heeft het woord.

Mevrouw Alici

Bedankt, mevrouw de voorzitter. Collega's, mijn vraag is effectief aansluitend bij de vraag van de heer De Cuyper, iets algemener en korter. Ik val ook in herhaling. Wij weten allemaal naar aanleiding van de afslanking van de provincies dat de bevoegdheden welzijn, cultuur, gelijkekansenbeleid, jeugd en sector zijn overgeheveld naar Vlaanderen of de steden en gemeenten, dus de lokale besturen. Daarom wil ik even jullie aandacht vragen naar wat de gevolgen zijn voor de zorgsector. Alle subsidies en ondersteuning in verband met de zorgsector worden afgebouwd of op nul gezet. Zullen deze instanties, die heel belangrijk, noodzakelijk en nuttig werk verrichten, in de toekomst goed opgevangen en ondersteund worden? Wij van de sp.a-fractie hechten veel belang aan welzijn en op de eerste plaats aan de zorgbehoevenden en zouden graag willen voorkomen dat al hetgeen de provincie Oost-Vlaanderen heeft opgebouwd, plots of op termijn ineens zou vallen als een kaartenhuis. Is er een mogelijkheid dat de provincie kan toezien dat de diensten en organisaties goed opgevolgd en ondersteund zullen worden en verder kunnen groeien zonder zich zorgen te moeten maken over hun toekomst? Eén zin staat voor mij centraal in dit hele dossier van afslanking van de provincies en dat is, iets dat in mij opgekomen was tijdens de budgetbesprekingen: de situatie in de zorgsector is zorgwekkend voor de zorgbehoevenden. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw Alici.
Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde.
Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. In principe is nu volledig duidelijk op welke beleidsdomeinen de afslanking betrekking heeft. Dat betekent dat binnen het domein welzijn alles verdwijnt, van jeugdbeleid, personen met een handicap, zorgbeleid, ouderenbeleid, drugspreventie, opvoedingsondersteuning, geweldpreventie, gezondheidsbevordering, sociale kaart. Grondgebonden taken blijven bij de provincie. Er is nog wat discussie over de horizontale rol binnen de grondgebonden taken. Zo onder meer blijft er nog altijd het onrustwekkend zinnetje staan dat we in ons gelijkekansenbeleid ons zouden beperken tot ons personeelsbeleid. Het is natuurlijk al te gek dat wij in ons grondgebonden beleid geen gelijkekansenbeleid zouden voorzien. Stel u voor dat wij geen rekening houden in ons domein met de toegankelijkheid voor doelgroepen die hier niet kunnen naartoe komen. Stel u voor dat we in toerisme geen rekening houden met de toegankelijkheid van doelgroepen. We zullen dus een breed beleid moeten voeren over die bevoegdheden die we nog hebben, ondanks dat zinnetje dat nog altijd meegesleept wordt door de Vlaamse regering of de commentaren op het decreet, maar waar de Raad van State duidelijk uitspraak gedaan heeft over het invullen van een breed gelijkekansenbeleid in alle bevoegdheden die we overhouden.

Wat het principe van al deze beleidsdomeinen betreft, ook bijhorende budgetten van wat ik vernoemd heb, gaan weg naar Vlaanderen. Partners in het werkveld zijn ondertussen op de hoogte wat dit in de toekomst voor hen betekent. Er is redelijk veel duidelijkheid over. Als u vraagt, mijnheer De Cuyper: wat zal dit betekenen? Betekent dit dat alle middelen die bij ons in welzijn, gezondheid en gelijkekansenbeleid en dergelijke meer weggaan, nu toegevoegd worden aan het welzijnsbeleid van Vandeuren, van Homans enzovoort? Neen. Die middelen komen binnen bij de minister van Financiën en dan is het vervolgens aan de Vlaamse regering om te zien welke claimen zij kan leggen. Op dit moment is al duidelijk dat een aantal middelen niet zullen gebruikt worden in dezelfde sectoren als waar ze in het verleden gebruikt werden. Eens in 2018 wordt de Vlaamse overheid bevoegd voor de overgedragen materie. Zij gaat hiermee autonoom aan de slag. Ik kan mevrouw Alici niet geruststellen. Het valt af te wachten hoe dit ingevuld wordt. Voor een aantal dossiers hebben wij duidelijkheid. We hebben een lijstje opgemaakt met te continueren beleid waar Vlaanderen zeker in eerste instantie in de komende jaren de nominatum zal doorstorten die wij storten. Maar voor een aantal andere zaken die binnen de sector terechtkwamen op het vlak van impulsbeleid is het helemaal niet duidelijk of die sector nog op diezelfde manier bediend wordt. En uw bekommernis van dit op te volgen; een opvolgingscommissie is niet voorzien. Eens dat beleid overgedragen is, zal het de volle verantwoordelijkheid zijn ofwel van Vlaanderen ofwel van de gemeenten die deze middelen of verantwoordelijkheden bij zich krijgen om hiermee aan de slag te gaan. We weten uit het verleden uit een eerste oefening dat er weleens een

DEBATTEN

vertekening zich voordoet, zelfs op korte termijn, over het gebruik van de middelen. Trouwens, wat de instellingen betreft, en ik was vanmorgen nog op het kabinet, er zal nog heel wat discussie zijn over op welke manier de instellingen worden overgedragen. PISAD, RWO, Heynsdaele, Lemberge, nog heel wat discussie hoe dit zal verlopen, en vooral hoe dit zal verlopen binnen de korte termijn die ons nog rest. We doen een uiterste inspanning. Iedereen staat op alert om hiermee aan de slag te gaan. Er is een zekere traagheid. Het is ook niet gemakkelijk, dat moet ik toegeven, om hiermee aan de slag te gaan in Vlaanderen. Trouwens, we worden daar gevat door termijnen die in decreten vastliggen en waarin een snel handelen niet zal mogelijk zijn. Dit wordt uitkijken wat dit geeft in december van volgend jaar. In elk geval, een aantal dossiers en de heer De Cuyper heeft het al gezegd, timeout-projecten en dergelijke meer, ligt in de lijn van het huidige beleid. Die dossiers krijgen een verdere inbedding. Men heeft ons verzekerd dat dit in orde zou zijn. Onze inschatting is dat Vlaanderen en de gemeentebesturen een deel van de taken zullen overnemen en structureel hopelijk zo ver mogelijk. Maar ik ben daar absoluut niet gerust in. Anderzijds, het is ook zo dat het provinciaal beleid zo specifiek is, ook voor de grootte van ons beleidsniveau; als provincie zijn we voor een bepaald gebied verantwoordelijk. Vlaanderen kan dit niet op dezelfde manier overnemen en zal dit algemener in zijn beleid moeten inpassen. Ze staan veel verder van het werkveld en zij hebben ook niet dezelfde netwerkfunctie en dergelijke meer. Vanaf de eerste dag hebben wij reeds gezegd dat wij ervoor vrezen dat een deel van het werkveld slachtoffer zal zijn van het project afslanking provincies.

De meest zorgbehoevenden, waarover mevrouw Alici zich zorgen maakte, binnen de zorgsector: we maken ons geen illusies dat het mogelijk zou zijn als controleur of schoolmoeder dit mee op te volgen. Dit zal buiten onze focus vallen. Trouwens, we zullen ook geen personeel meer hebben om dit op te volgen. Dit valt buiten onze scope. Het enige wat we kunnen doen, is nu op dit moment die overdracht zo zorgzaam mogelijk verzorgen. Dat betekent ook dat wij actoren uit het werkveld doorsturen naar het kabinet, naar Brussel, om te zegen: op welke manier bereidt gij onze toekomst voor? Trouwens, het gesprek van vanmorgen met PISAD was er één in dezen. Met de gemeentebesturen, met de voorzitter van de raad van advies. Zij zijn naar het kabinet getrokken om dit te verzekeren. Vorige week is er een contact geweest van het zorgbedrijf dat rond Lemberge zich zou situeren, ook met het kabinet, om die overgang zo snel mogelijk mogelijk te maken. Er is een contact geweest vanuit RWO net met dezelfde doestelling. Om verder te gaan met het personeelsverhaal, collega De Cuyper, de heer Lemaitre ook, kan ik zeggen dat zestien mensen op de uitkantellijst staan voor Vlaanderen en dat dit voor een bedrag van 900.000 euro voorzien is. Wat het personeelsbeleid betreft, zijn we in elk geval niet vooraf begonnen met afslanken. We gaan op dit moment alle verantwoordelijkheden die ons resten tot eind van volgend jaar op een zo goed mogelijke wijze invullen. Zoals collega Bruggeman daarnet ook zei: als er mensen zijn die van ons interne mobiliteitsbeleid de mogelijkheid nemen om een andere opdracht hier te vervullen, dan worden die vervangen door mensen die de opdracht kunnen opvangen met een tijdelijk contract, zodanig dat de volledige sector bediend blijft. Dus samen met de mensen en middelen verdwijnt het dus bij ons. Het is logisch dat de voorbije drie jaar voldoende personeelsleden zijn behouden om in te zetten op de bevoegdheden die we nog hebben, zij het dat soms de aspecten binnen die bevoegdheden, de klemtonen binnen die bevoegdheden, wat scherper op het grondgebonden geheel zaten, waar wij nochtans een afweging gemaakt hebben dat zestien mensen – dat is samen met Vlaanderen gemaakt – overgaan naar Vlaanderen in diverse opdrachten waar nu een individuele afstemming is in welk agentschap, in welke dienst en op welke taak zij terecht komen. Dit wordt bijzonder zorgvuldig opgevolgd en voorbereid, ook door onze personeelsdienst, zodat hier geen ongelukken gebeuren. Dus dat jaar extra geeft geen problemen. Ook niet wat betreft de afgeschafte reglementen. Bij een aantal ondersteuning zijn we gewoon naar de raad gekomen bij gebrek aan reglement en we gaan dit ook volgend jaar nog doen, een aantal ondersteuning verderzetten via een raadsbesluit en niet via een reglement en deputatiebeslissing. De nodige maatregelen zijn genomen.

Wat de thema's die we behouden betreft, blijven we naar verankering zoeken en gaan we ons positioneren naar de toekomst toe. Dat kan ons toch niet in het kwade worden geduid. Het is in het verleden reeds gezegd dat wij middelen heroriënteren. Dit is niet zo. Dit is overlegd met Vlaanderen. Hoeveel middelen in de claim van Vlaanderen zitten. We zaten daar niet in de gemakkelijkste positie. Men heeft ons geen cadeau gedaan. Men heeft de claim gelegd waar die te leggen viel. Dus alles wat hier nog behouden blijft, is terecht en zonder discussie behouden. Budgetjaar 2017 is drie jaar later dan budgetjaar 2014, waar we foto gemaakt is. Dat betekent natuurlijk dat bepaalde actieplannen, bepaalde beleidsaccenten in die drie jaar, in dat meerjarenplan ook, een andere invulling kregen. Zo hebben we bijvoorbeeld meer aandacht gevraagd voor de meest kwetsbaren in de samenleving, mevrouw Alici, en in relatie tot grondgebonden thema's die ons bestuur nog verder kan realiseren. Ik zeg u: de Rap op Stapkantoren, onze acties op de SVK's, dat wij daar nadruk op leggen. Dit is grondgebonden beleid, maar met heel belangrijke accenten wat betreft zwakke doelgroepen. Dus in die zin is de heroriëntering heel verstandig gemaakt. Het kan gaan van kostprijsreductie in het toerismebeleid voor bepaalde attracties,

activiteiten, provinciale domeinen, leesbaarheid van folders. Al die elementen zijn aangepakt in een toegankelijkheidsbeleid. Dat is een heroriëntering van ons horizontaal gelijkekansenbeleid. Vanuit diezelfde horizontale benadering met betrekking tot duurzaamheid, mijnheer De Cuyper, neem ik de suggestie mee om het steunpunt Duurzaam wonen en bouwen bij de beoordeling van de experimentele woonprojecten mee te nemen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde. Ik heb eerst tussenkomst genoteerd van mevrouw gedeputeerde Bruggeman, de heer Lemaitre en de heer De Vis.
Mevrouw gedeputeerde, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mevrouw de voorzitter, collega's, misschien nog heel kort, een stukje aanvullen omdat de heer De Cuyper vroeg naar expliciet een begeleidingstraject, is dat uitgetekend vanuit de personeelsdienst? Ik kan zeggen: ja, voor zover we dat kunnen. Bijvoorbeeld nu ook, we hebben op een bepaald moment een lijst moeten samenstellen die we aan binnenlands bestuur hebben moeten overgeven met alle namen. We hebben gezegd: we gaan geen globale communicatie doen, we gaan dat directie, en soms dienst per dienst doen. De mensen aanspreken, zeggen: kijk, dit is een contactpersoon als je vragen hebt. Maar uiteraard, voor zover dit mogelijk is. Wij weten niet waar de mensen gaan terechtkomen. Gaan zij naar Brussel moeten gaan of gaan zij in Gent mogen blijven? Welke dienst, welke taken en dergelijke meer? Daar kunnen wij nu ook nog niet op antwoorden. Daar ligt de verantwoordelijkheid bij binnenlands bestuur die dat coördineert. Ik ga kort een voorbeeld aanhalen. Wij moeten dat een stuk mee opvolgen. Ik denk dat de collega er daarnet op gewezen heeft dat wij dat ook doen. Maar bijvoorbeeld binnen sport: het is het kabinet Sport dat aan ons heeft gevraagd: welke lijsten heeft u doorgegeven? Dus die samenwerking daar tussen binnenlands bestuur en de verschillende diensten, ik denk dat daar toch nog wat werk aan de winkel is en dat ze daar het komende jaar zeker een tandje bij mogen steken.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde. De heer Lemaitre en nadien de heer De Vis.
Mijnheer Lemaitre, u heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Welzijn is ook voor mij en mijn fractie een heel belangrijk thema. Collega De Cuyper, een slecht hart heb ik niet. Ik geef toe, een boze tong heb ik af en toe wel. Vandaar dat ik mij aangesproken voelde. Maar ik wil op een aantal zaken die ik hier gehoord heb, reageren. Ik denk dat hetgeen gedeputeerde Couckuyt net zei dat de budgetten die overgaan naar Vlaanderen, dat die niet automatisch toegevoegd worden bij deze of gene minister. Ik denk dat dat ook logisch is. Ik denk dat je beleid of initiatieven die dit niveau op dit ogenblik neemt, dat je nooit zeker bent of een garantie kunt geven van de continuering daarvan. Ook bij verkiezingen, ook op het moment dat er andere meerderheden aan het bestuur komen, kun je dat nooit garanderen. Dus je kunt nooit aan het werkveld, bijvoorbeeld in welzijn, zeggen: dit initiatief zal nu voor eeuwig blijven bestaan. Dat gaat niet. Dus het lijkt mij evident als dat nu overgaat naar Vlaanderen; zij hebben zich geëngageerd, zij nemen alle personeelsleden over, dat budget wordt overgenomen, die bevoegdheid wordt overgenomen, ik denk ook dat het belangrijk is om te blijven herhalen dat personeel ook allemaal overgenomen wordt, dat die mensen niet zonder werk zullen vallen. Ik denk dat dat belangrijk is. Is er daar nog onduidelijkheid in? Ik denk het wel. Ik heb ook alle begrip voor de ongerustheden die er bij medewerkers zijn. In een transitieperiode zitten is nooit leuk. Mensen die dat hebben meegemaakt weten dat dat niet leuk is. Maar het is een stukje inherent aan zo een transitieperiode, helaas. Nu, ik heb alvast vrij veel vertrouwen in deze Vlaamse regering om ervan uit te gaan dat het goedkomt. Net zozeer dat ik vrij veel vertrouwen heb in minister Vandeurzen die bevoegd is voor welzijn en er dus redelijk gerust in ben dat de minister zijn uiterste best zal doen om het beleid verder te zetten en op te vangen wat hier verdwijnt. Mijn vertrouwen in minister Vandeurzen is alvast voldoende groot daarin. Maar ik wou gewoon even kaderen dat men een

DEBATTEN

dergelijke garantie op continuering nooit heeft en dat het dus logisch is dat Vlaanderen de zaken nu overneemt. Ik denk dat zij ook zich geëngageerd hebben om dat zo volledig mogelijk te doen, die overname. Maar dat zij op termijn andere accenten zullen leggen, dat lijkt mij evident. Dat zal iedere nieuwe coalitie die hier aan de macht zal komen in de andere resterende bevoegdheden ook doen. Zij zullen ook opteren om budgetten zo of zo te gaan spenderen. Dat is natuurlijk normaal. Ik weet dat men hier al enige tijd niet meer gewoon is dat er andere meerderheden aan de macht komen en men dus op zeer lange termijn werkt, maar goed, dat is natuurlijk vaak op andere niveaus niet het geval en ik hoop nog altijd op dit niveau ook niet. Dat waren een aantal dingen die ik in die zin wilde kaderen. Is een transitieperiode makkelijk? Neen. Maar ik blijf mijn vertrouwen uitspreken in die Vlaamse regering. Ik hoor van gedeputeerde Couckuyt dat hij toch ook vaak met de kabinetten samenzit, wat mij uiteraard plezier doet want ik denk dat het goed is dat die samenwerking er is. Ik denk dat het ook maar tot een goed einde kan gebracht worden als iedereen daar royaal aan meewerkt. Ik heb alvast het gevoel dat dat vanuit welzijn wel gebeurt en dat doet mij plezier.

Mevrouw de voorzitter

Mooie woorden. Ik ga de gedeputeerde eerst laten antwoorden op uw tussenkomst.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Mevrouw de voorzitter, wat vertrouwen in de regering betreft: ik ben verantwoordelijk voor dit beleid en de Vlaamse regering is verantwoordelijk voor haar beleid. Dus dat is een ander gegeven. We zijn zorgzaam. We proberen Vlaanderen wat op te jagen om hier werk van te maken, zodanig dat er geen onduidelijkheid, geen vacuüm ontstaat. Wat betreft de middelen, mijnheer Lemaitre, die niet automatisch naar de sectoren gaan die bij ons voorzien werden, ben ik wel bezorgd dat men dan zegt: we gaan een afbouw doen van de persoonsgebonden sectoren in Vlaanderen en we doen dat via de techniek van afslanking provincies. Dat men het dan zegt hè.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Mijnheer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Maar gedeputeerde Couckuyt, ge moet u niet zo opjagen, dat is ook niet wat ik gezegd heb en dat is ook niet wat de Vlaamse regering zegt. Ik ben mijn betoog begonnen dat ik welzijn heel belangrijk vind en ik blijf dat ook vinden. Ik kan mij alleen wel voorstellen dat er andere accenten gelegd worden. Je hoort mij helemaal niet zeggen dat de welzijnssector moet afgebouwd worden. Dat is ook niet wat gebeurt. Helemaal niet. Maar ik denk wel dat je moet kijken of je een aantal structuren niet eenvoudiger kan maken en dat je moet zorgen dat het geld bij de juiste mensen terecht komt. Dat is het enige dat ik gezegd heb.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Lemaitre, ik dank u.
Mijnheer De Cuyper, u vraagt tussenkomst op de tussenkomst van de heer Lemaitre. U heeft het woord, mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ja, ik wilde alleen mijn inleiding kaderen. Mijn vraagstelling was eigenlijk bedoeld om te zeggen van – ik weet ook hoe dat functioneert, het is nogal wiesdes: als je geld overdraagt naar een ander bestuursniveau, of dat lager of hoger is, dat het bestuursniveau zelf handelt en zelf zegt wat ze ermee gaat doen. Dat geldt voor ons ook overigens. Maar dat betekent ook rechtstreeks dat je niet moet zeggen, en dat volgt

wel een beetje uit de reactie van de député, dat je dan ook niet moet zeggen ten aanzien van Jan en Alleman: alles is in orde, maak je geen zorgen. Ik kom nu tussen in de cultuursector, maar ik zou er een paar kunnen noemen in de cultuursector. Het is niet omdat je één keer zeker bent dat er een overgangssituatie is dat je het tweede jaar nadien nog zeker bent. Daar gaat het hem over. Vandaar dat ik zeg: ik blijf ongerust tot wanneer ik niet meer ongerust hoeft te zijn. En als de député mij daarjuist zegt dat er nog altijd discussie is over gelijkekansenbeleid, waarvan ik zeg: dat is niet nieuw of tenminste: dat zou niet nieuw mogen zijn voor een deputatie, dat is een permanente zorg die horizontaal al jaar en dag moet leven en leeft in alle sectoren. En twee, als er dan gezegd wordt: ja, maar ik weet dat er al beleidsdomeinen zijn die niet zullen overgenomen worden, dan wens ik in de Tweede Commissie weleens een oplistings te krijgen en het liefst actueel en regelmatig van wat wel en wat niet. Eventueel moeten wij dan als raad de nodige stappen ondernemen. Want ik heb alle vertrouwen in minister Vandeurzen. Ik heb er minder in een aantal andere excellenties. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Bij deze, mijnheer De Cuyper.

Mevrouw Alici, u wenst tussen te komen op de tussenkoms van de heer De Cuyper en de heer Lemaitre? En dan de tussenkoms van de heer De Vis.

Mevrouw Alici

Ook heel kort. Ik ben al een beetje blij om te horen dat de député zijn best gaat doen effectief en al doet voor de mogelijke overname, goede overname het liefst, van sommige diensten. Maar met alle antwoorden die ik tot nu toe gehoord heb en de discussie blijft mijn bezorgdheid onverminderd.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Alici. Nu geef ik het woord aan de heer De Vis.
Mijnheer De Vis, u heeft het woord.

De heer De Vis

Dank u, mevrouw. De onzekerheid is de enige zekerheid, zo is het. Ik heb goed geluisterd naar de député. U zegt: er is een redelijk inzicht op de werkvloer. Er zijn natuurlijk pijnpunten, vragen naar de toekomst. Maar ik wil toch een keer de macrogegevens situeren, want welzijn en de sociale politiek hangen daar toch sterk van af. En dan kunnen we toch maar blij zijn dat deze regeringen, vooral de Vlaamse regering, op het vlak van tewerkstelling, op dit moment in Vlaanderen amper 5%..... Sommige economen zeggen: dat is nul. Want dat wil zeggen: tussen twintig en dertig jaar vinden onze industriëlen, vinden onze werkgevers geen mensen meer. Vacatures raken niet meer ingevuld. Dat is goed. Wallonië is nog wel een probleem en Brussel zeker. Maar voor Vlaanderen zitten we op de goede weg. Op macroniveau. De risicogroep van in de armoede vallen daalt, ondanks alle andere berichten. Maar de laatste gegevens wijzen erop dat het daalt. Dus ik bedoel: die macrogegevens spelen ook mee. Dat wil niet zeggen dat er op het vlak van de zorgbehoevenden helemaal niets meer nodig is. Neen, helemaal niet. Maar overdrijf de zaken ook niet. Die macrogegevens spelen op dit moment gunstig mee. Nog een macrogegeven. Vierduizend à vijfduizend ambtenaren in die reorganisatie, afslanking van de provincies. Er moet geen ambtenaar afvloeien. Dat is, laat ik maar zeggen, heel netjes en behoorlijk bestuur. Dat daar inderdaad nog vraagtekens zijn, ja, dat zal wel. Ge zult maar als bedrijfsleider een beslissing moeten nemen. Hier gaat het over vierduizend à vijfduizend ambtenaren waarvan wij kunnen zeggen: kijk, zij blijven aan de slag. Is het dan in Vlaanderen, is het op gemeentelijk niveau. Wat mij toch wel een beetje verontrust, mevrouw, dat is: hier gelooft men eigenlijk niet in de slagkracht van de Vlaamse gemeenschap en eigenlijk ook niet in de slagkracht van onze OCMW's. Als ik zie hoe die OCMW's geëvolueerd zijn in Vlaanderen, qua taakstelling, welke verzorging zij allemaal op zich nemen, ik denk dat dat gunstig kan verlopen.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer De Vis.
Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga kort op twee aspecten nog ingaan. Wat de bestaansonzekerheid en kansarmoede betreft, weet ik niet uit welke statistiek u de gegevens haalt. In alle geval, armoede en bestaansonzekerheid is iets wat stijgt. Zij het dat men probeert een aantal financiële middelen te indexeren en op te trekken. Maar dat creëert nog geen kansen. Dus het kansarmoedebeleid staat zeer zwaar onder druk. De groep die in kansonzekerheid is, stijgt. Dus ik weet niet welke cijfers u aanhaalt.

Wat personeel betreft dat overgaat: dat is niet de discussie. Personeel dient alleen om werk te waarborgen natuurlijk. Dit is geen aspect waar men zich moet op beroepen dat men dat goed doet. Ik vind dit geen gegeven. Algemeen denk ik dat wij verantwoordelijk zijn voor het provinciaal beleid. Of wij nu geloven in de OCMW's of in de Vlaamse regering doet hier veel minder ter zake. We geloven in het provinciaal beleid en dat is onze opdracht.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde. Ik geef het woord aan de heer De Cuyper en nadien aan de heer Lemaitre, zo is het.
Mijnheer De Cuyper – ah, excuseer.

De heer De Cuyper

Voor alle duidelijkheid, de cijfers zijn vandaag nog maar gepubliceerd als ik het goed begrepen heb. Er is een lichte daling heb ik begrepen. Een lichte daling. We zijn aan 21% bestaansonzekerheid. Laten we dat dus voor een welvaartstaat als België als een goede zaak beschouwen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Cuyper, ik dank u. De heer Lemaitre en dan de heer Peleman.
Mijnheer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Inderdaad, de cijfers zijn wel belangrijk. Zijn die cijfers iets om fier op te zijn? Neen, er is nog veel werk aan de winkel, dat is ongetwijfeld een feit. Maar laten we zeggen dat we inderdaad in 2014 qua armoederisico gepiekt hebben. Verantwoordelijk wie daar verantwoordelijk voor is. En dat er na een aantal jaren van een ander beleid, we vaststellen dat er ondertussen twee bevestigingen zijn dat er een kentering is ingezet, waarbij eerst de EU-SILC-enquête die gebruikt wordt in heel Europa om armoederisico's te meten voor het eerst positieve cijfers gaf. Kleine positieve cijfers, maar ze waren er wel. Waarbij men een daling vaststelt van het totale risicoarmoedepercentage, van kinderarmoede en van ouderen. Dat het allemaal daalt en dat intussen ook het planbureau hetzelfde bevestigt. Zijn we daar? Neen, we zijn er niet. Maar ik denk wel dat we nu op het juiste spoor zitten en dat er gewerkt wordt om dat te doen verminderen en dat die regeling ook pakt.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Lemaitre.
U wenst niet meer tussen te komen, mijnheer Peleman? Neen?
Mevrouw Bruggeman, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mevrouw de voorzitter, er moet mij toch nog even iets van het hart. Ik neem aan, collega, dat het niet zo bedoeld was, maar onzekerheid is de enige zekerheid, dat is een uitspraak waarmee we niet naar ons personeel kunnen gaan dat al twee jaar wacht op waar ze naartoe moeten. Ik neem aan dat het niet zo bedoeld is, maar het kwam even bij mij aan en ik wou dat toch nog even zeggen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer De Vis, u heeft het woord.

De heer De Vis

Ja, inderdaad. Als ik dat spreekwoord gebruik, is het natuurlijk niet expliciet naar het personeel toe maar goed, cultureel, breed, filosofisch waar wij in een samenleving zitten, waar wij alle risico's willen proberen; natuurlijk: leven is sterven, mevrouw. Dat is ook zo een uitspraak en een wijs gezegde.

Mevrouw de voorzitter

Goed. We stoppen met die uitspraken. Mevrouw Bruggeman, dat is goed of wenst u nog kort ...? Goed? Niemand wenst nog tussen te komen over dat punt? Goed. De discussie mag hier in het halfrond gevoerd worden. Iedereen krijgt de kans om hier vandaag tussen te komen.
Dan geef ik het woord aan de heer Heyerick over de ondersteuning van Oost-Vlaamse vrijwilligers, algemeen en in de zorg. Mijnheer Heyerick, u heeft het woord.

De heer Heyerick

Dank u, mevrouw de voorzitter. Beste gedeputeerden, beste collega's, het is alvast fijn om vast te stellen dat er inderdaad wat discussie is. Ik denk dat de wijze van vraagstelling, het bundelen van vraagstelling en de wijze van antwoorden, aangeeft dat het mogelijk is om rond bepaalde zaken toch iets meer te doen dan alleen vragen te stellen en antwoorden te geven. Dit toch even gezegd zijnde.

Goed. De provincie Oost-Vlaanderen heeft een lange geschiedenis in het ondersteunen van het brede vrijwilligerswerk binnen onze provincie. Met de nakende bevoegdheidsoverdracht wordt gevreesd dat deze steeds gewaardeerde maar vaak ook echt noodzakelijke ondersteuning van het vrijwilligerswerk zal wegvallen en we hierdoor een verschraling krijgen van het warme vrijwilligerswerk. In dit kader had ik dan ook graag een paar deelvragen gesteld. Ten eerste betreffende de vrijwilligersverzekering. Deze verzekering zal in de toekomst overgenomen worden door de Vlaamse overheid. Hoe zal dit gebeuren? Dat is voor mij nog niet duidelijk. Een integrale overname van de actuele ruimdekkende polis is mijns inziens echt een must. Is hieromtrent reeds duidelijkheid geschapen door die Vlaamse overheid? Werd hieromtrent reeds voorbereidend werk verricht en hoe worden de massaal hierop beroep doende verenigingen ingelicht en voorbereid? Bijzondere aandacht zou ik dan ook willen vragen omtrent de flexibiliteit waarmee momenteel verenigingen en vrijwilligers beroep kunnen doen op deze verzekering. Dat kan op heel korte termijn en ik denk dat als de Vlaamse overheid dit overneemt, dat die flexibiliteit absoluut een element is dat ook door ons moet aangekaart worden. Kunt u mij eventueel ook meegeven hoeveel vrijwilligers momenteel in Oost-Vlaanderen beroep doen op deze vrijwilligersverzekering die wij aanbieden en welk budget voorzien we daarvoor?

Ten tweede. Het provinciebestuur nam ook steeds een belangrijke rol in de vorming en de begeleiding van vrijwilligers algemeen. Hoe zal deze taak verder ingevuld worden? Zijn daaromtrent afspraken gemaakt? Hoe gaan de verenigingen of de organisaties die deze vorming organiseren met deze wijziging om?

Een derde laatste vraag. Er is al wat gesteld rond onze taak in de zorg, maar toch even heel concreet. Na jarenlange inzet op het zorgbeleid hier in Oost-Vlaanderen worden subsidies mantelzorg, zelfzorg en nachtzorg volledig geschrapt in het budget 2017. Heeft men een duidelijk zicht op wat de impact hieromtrent zal zijn? Wat zijn eventuele verschuivingen? Welke actoren nemen daar hun rol waar vanaf 2017?

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Heyerick.
Dan geef ik het woord onmiddellijk aan de heer gedeputeerde Couckuyt.
Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. We moeten inderdaad heel wat financiële en inhoudelijke ondersteuning laten vallen binnen de aangehaalde sectoren. Die sectoren worden vaak gedragen door vrijwilligerswerk. Dat is iets wat wij van nabij konden begeleiden en ondersteunen. Zowel jeugdwerk, culturele sector, sportsector. Heel wat vrijwilligers zijn daar actief. Ze werden ook gerekruteerd en ondersteund. We verliezen hier taakstelling, ook rond het voeren van een algemeen beleid rond vrijwilligers. Het zal aan Vlaanderen zijn dit op dit moment op te nemen. Ik weet niet op welke wijze. Die sectoren zijn ook zo divers. Als ik het heb over zorgondersteuning, mantelzorgers en dergelijke meer. Ik weet niet op welke wijze dit door vrijwilligerswerk binnen Vlaanderen kan opgenomen worden. Dit zal zijn plaats wellicht vinden, misschien opgenomen door de sectoren zelf. Ik zie dit niet op een ander niveau tot stand komen. In het verleden hebben wij ook vormgegeven aan het opzetten van die studiemomenten waar u naar verwees, al dan niet in de schoot van de Vrijwilligersacademie. De Oost-Vlaamse Vrijwilligersacademie kon, door een heel programma van de keuzes die wij maakten, vrijwilligers ondersteunen om aan de slag te gaan in hun organisatie. Hoe rekruteer je vrijwilligers? Hoe motiveer je vrijwilligers? Al die dingen kwamen aan bod via de regionale vormingsplussen die wij hiervoor financierden. De Vrijwilligersacademie heeft aangegeven dat zij gaat proberen dit beleid en die thema's ook verder op te nemen in hun algemene taak. Ze zullen die programma's voorzien, zij het zonder de ondersteuning die wij op dit moment gaven. Dit zal resulteren in een verhoogd bedrag om deel te nemen aan die vormingen. Ik hoop dat dit voor vrijwilligersorganisaties voldoende toegankelijk blijft om te kunnen deelnemen. Want soms is er een financiële drempel natuurlijk als vrijwilliger om dergelijke vormingen te doen indien de prijs te hoog ligt. In ieder geval is het zo dat de gebruikers meer zullen betalen. Wat de vrijwilligersverzekering betreft, en dit was ook een schot in de roos: qua cijfers kan ik aangeven dat in 2015 er 2147 organisaties hierop beroep hebben gedaan en dat dit goed was voor 61.853 gratis verzekerde dagen. Het laatste nieuws dat wij hierover hebben, is dat Vlaanderen dit zal overnemen. Maar ik heb dat nog niet bevestigd gezien. Het is een gerucht. Dit betekent ook dat men aan de slag zal moeten gaan met Lotto, want zij waren de financier van de uitbouw van het fonds die de gratis vrijwilligersverzekering voorzien heeft. We gaan die taak overdragen indien het kan. We mogen het zelf niet meer organiseren. We hopen dat Vlaanderen dit opneemt, maar dit zal een onderhandeling vergen met Lotto, die de middelen in het verleden ter beschikking heeft gesteld. Op 18 november, dus zeer recent, van dit jaar, heeft de Vlaamse regering een plan gemaakt van gecoördineerd vrijwilligersbeleid. We hopen dat hierin heel wat van de taken kan opgenomen worden. Het fijnmazige zal niet gaan. Het zal eerder de grofmazige benadering zijn. Maar we hopen dat hier toch wat kan gerealiseerd worden.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Heyerick?

De heer Heyerick

Ik hoop in elk geval, gedeputeerde, dat u de zorgen die we hier aangehaald hebben, absoluut meeneemt, want er zijn toch nog wel heel wat onduidelijkheden, ook binnen die ondersteuning van het vrijwilligerswerk.

Mevrouw de voorzitter

Dan geef ik het woord aan mevrouw Beldjoudi over de sociale economie binnen de dagelijkse werking van de provincie, fair trade, sociale en arbeidsactivering.
Mevrouw Beldjoudi, u heeft het woord.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u, mevrouw de voorzitter. Jullie weten wellicht dat het recht op arbeid nog niet zo heel lang geleden opgenomen werd in onze grondwet. Het recht op arbeid is eigenlijk een streefdoel. Het is niet 100% afdwingbaar. In brede zin kunnen we het wel vertalen in een aantal andere rechten. Het recht op een zinvol bestaan, op persoonlijke emancipatie, op maatschappelijke erkenning en op sociale integratie. De latente functies van arbeid, met andere woorden. Arbeid heeft ook vanzelfsprekend manifeste functies. Centen verdienen. De meeste mensen willen graag zelf hun boterham verdienen via een inkomen uit arbeid. Maar voor heel wat groepen binnen onze samenleving is het meedraaien in een economie waar de productie-eisen zo hoog liggen allerm minst evident. Enorme drempels worden ervaren enkel en alleen bij hun aanblik op de arbeidsmarkt. Om dan te zwijgen van het effectief proberen betreden van die arbeidsmarkt. Nu, er bestaan ondertussen heel wat initiatieven om mensen tot die arbeidsmarkt toe te leiden. Al dan niet sanctionerend, maar daar gaat het nu even niet om. Er is zoiets als arbeidszorg, sociale economie, sociale tewerkstelling, arbeidsactivering, sociale activering, stageplaatsen, vrijwilligerscontracten. Nu hoor ik de provincie graag zeggen: we zijn goed bezig, we geven subsidies. En ja, echt fantastisch, maar jullie horen mij al aankomen: dit is niet voldoende. Zeker niet omdat het zwaartepunt van onze maatschappij bij arbeid ligt en wij als overheid hiermee aan de kar trekken. Uitsluiting op de arbeidsmarkt is niet zelden synoniem voor uitsluiting uit de samenleving en wat voor ons niet duidelijk is, is welke rol de provincie hierin opneemt. Blijft het ook alleen maar bij de subsidies? Hoe zit het eigenlijk binnen de eigen werking van de provincie? Staan onze diensten open voor bijvoorbeeld artikel 60'ers die komen aankloppen op groendienst of basisadministratief bij, ik zeg maar iets, een onderwijscentrum? Of werken we af en toe samen met sociale cateraars, ons buffet van morgen bijvoorbeeld, of andere sociale leveranciers zoals Oxfam, daarmee werken we wel samen? Geven we kansen aan kinderen uit het bijzonder secundair onderwijs om praktijkervaring op te doen aan de hand van stages binnen onze diensten of kunnen vrijwilligers op een of andere manier bij ons terecht? Tal van kansen om een substantiële bijdrage te leveren, waarvan niet duidelijk is of deze ook worden genomen. Het gaat dus over wat er vandaag is en wat de plannen zijn met betrekking tot de sociale tewerkstelling in brede zin. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Beldjoudi. Ik geef het woord aan de heer gedeputeerde Couckuyt. Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Wat wij zeker en vast al doen, mevrouw Beldjoudi, is ons eigen beleid rond mensen die vrij moeilijk op de reguliere arbeidsmarkt terechtkomen naar betaalde arbeid, ons doorstroombeleid, daar hebben wij heel wat middelen op ingezet om dit te realiseren. Maar dit is niet het onderwerp van uw vraag. De vraag is: hoe doet u het intern? Dat is geen ver-van-uw-bed-show. Zeker niet. Om enkele voorbeelden te geven, binnen onze dagdagelijkse werking binnen het bestuur worden er sociale-economiebedrijven betrokken. Con Brio uit Gent doet het gewone onderhoud van de provinciale uitleendienst. Groenonderhoud van het provinciaal patrimonium is per regio toegewezen aan een sociale-economiebedrijf. De Sleutel voor regio Gent, Spoor 2 voor het Waasland, vzw Opzet voor Meetjesland en Leiestreek, vzw Grijskoort en de beschutte werkplaats Pajottenland voor Zuid-Oost-Vlaanderen. Ook Toerisme Oost-Vlaanderen werkt samen met tal van sociale werkplaatsen voor het plaatsen van wegwijzers, het schoonmaken van de knooppuntenborden, het samenstellen van wandel- en fietsboxen. Onder andere met den Atelier, met Ryhove, met Den Azalee. Dat zijn betrokken organisaties die voor ons belangrijke opdrachten vervullen. Heel wat directies maken gebruik ook van de cateringdienst van Duet en van drukkerij Ryhove en Nevelland. Daarnaast zijn er binnen ons bestuur ook nog andere vormen van sociale tewerkstelling bezig. Het gaat onder meer om het bieden van een werkplaats voor werkstraffen, alternatieve sancties, herstellfonds, herstellbemiddeling. Ik denk dat die mogelijkheid creëren heel essentieel is om een terugkeer naar de maatschappij te kunnen krijgen. Ook met OCMW-cliënteel van Sint-Niklaas in het kader van artikel 60 is er een overeenkomst. Het gaat om vrijwilligerswerk door personen met een psychische kwetsbaarheid. We werken ook aan begeleid werken voor personen met een beperking. Ik weet dat de opsomming vrij groot is. Ook in volume werk betekent dit wel wat. Aanvullend kan ik ook nog zeggen dat ook binnen de directie personeel een afgeschermd procedure ontstaat nu om bepaalde werkkrachten aan te trekken die via de normale selectie en procedure die niet

DEBATTEN

afgeschermd is, niet aan bod zouden komen. Kan alles beter? Zeker en vast. Ik denk dat wij blijven moeten de opsomming maken, dat wij blijven die zaken moeten in kaart brengen om te zien of onze inspanning voldoende is. De inspanning is er en ik denk dat wij regelmatig moeten bevragen: is zij voldoende? Ik denk dat het misschien een oefening is die moet terugkomen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer gedeputeerde, ik dank u.

Mevrouw Beldjoudi? Goed, dan kan ik overgaan tot de vraagstelling voorbehouden aan de heer Bauwens. Dat gaat over de MUG-interventies met helikopter en provinciale participatie in de kosten. Mijnheer Bauwens, u heeft het woord.

De heer Bauwens

Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's. In de provincie West-Vlaanderen is er een MUG-interventie met helikopter aanwezig. Het provinciale bestuur komt er ook gedeeltelijk, naast de privégiften, in tussen om die kosten te dragen. Nu blijkt de laatste jaren dat die helikopter interventies af en toe doet ook in Oost-Vlaanderen, omdat de MUG-interventies met de auto op bepaalde momenten blijkbaar niet beschikbaar zijn. Deze helikopter met standplaats Brugge komt niet alleen tussen aan de grens met Oost- en West-Vlaanderen, maar ook in Gent, Hansbeke, Zelzate, Zeeland zelfs. Dus op verschillende plaatsen werd op deze interventies beroep gedaan. Zou het niet wenselijk zijn om in de toekomst deze samenwerking uit te breiden of standvastiger te maken en te verbeteren, ook via een financiële bijdrage? Uit de bekommernis naar onze inwoners toe van onze provincie stelt zich tevens de vraag naar de juiste en voldoende dekkingsgraad van de MUG-interventieautodiensten. Is in het verleden genoeg aandacht besteed aan deze vorm van acute hulpverlening?

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Bauwens, ik dank u. Ik geef het woord aan de heer gedeputeerde Couckuyt. Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Wat de dringende hulpverlening betreft, denk ik dat dit een stukje buiten de kerntaak van de provincie zit. Dit zit eerder bij binnenlands bestuur. Ik denk dat misschien de gouverneur op dat vlak wat coördinatie heeft. Wat middelen vanuit welzijn en vanuit gezondheid betreft, is het inderdaad zo dat de provincie West-Vlaanderen de traditie heeft om het Instituut voor Dringende Medische Hulpverlening financieel te ondersteunen. Zo wordt er jaarlijks een subsidie van 110.000 euro, en dit was gezondheidsbeleid, in het kader van die bovenlokale veiligheidsopleidingen ondersteund. Die middelen werden deels gebruikt voor de veiligheid en ook voor de uitbating van de MUG-helikopter. Vandaaruit de link naar het welzijns- of gezondheidsbeleid. Navraag bij de collega's van West-Vlaanderen leert dat zij ook in de toekomst in hun meerjarenplan dit verankerd hebben. Zij hebben dit wel vanuit het domein welzijn overgezet – op welzijn is er geen bevoegdheid meer – naar het domein van ondersteuning van opleidingen rond veiligheid. Zij zullen dit in afspraak met Vlaanderen op die manier gedraineerd hebben. Want indien die middelen naar Vlaanderen gaan voor deze opdracht, dan betekent dat dat Vlaanderen een volledig gebiedsdekkend systeem zou moeten ontwikkelen rond die MUG-voorziening per helikopter. Vandaar dat de oplossing in West-Vlaanderen gezocht is om deze middelen over te dragen. Wij hebben op welzijn geen middelen voorzien in het verleden voor die MUG-helikopter. Dus wij kunnen ook niets verschuiven naar een ander beleidsdomein om dit waar te maken. Trouwens, ik denk dat ons dat niet in dank zou afgenomen worden bij Vlaanderen, dat we middelen in die zin zouden verschuiven naar een ander beleidsdomein. Dit was een praktische regeling die men in Vlaanderen hier rond gevonden heeft. Naast de subsidie van West-Vlaanderen en de subsidie van de Vlaamse gemeenschap zijn er verschillende gemeentebesturen, zoals u aangeeft, die een subsidie verstrekken aan de vzw. Onder meer enkele uit Oost-Vlaanderen en Zuid-Nederland. In onze provincie ging het denk ik over vier gemeenten in de buurt van de grens van West-Vlaanderen die elk met een bedrag van 1000 tot 2000 euro de ondersteuning deden. Het gaat over Aalter, Kruishoutem, Maldegem en Waarschoot. De

uitvalsbasis voor deze helikopter is Brugge. Het is natuurlijk niet evident dat een MUG-helikopter binnen een andere straal dan zijn uitzendbasis een ruimere opdracht zal waarnemen. Ik denk niet dat het mogelijk is een ruimer deel van Oost-Vlaanderen te dekken. Bovendien is het ook niet opportuun voor ons in de huidige omstandigheden waar wij over kerntaken gaan van dit te subsidiëren. Mij lijkt het een federale bevoegdheidsmaterie om te oordelen of een dergelijke MUG-helikopter effectief een efficiënt middel is om in te zetten over het ganse grondgebied van ons land of van een deel ervan.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Natuurlijk, het is misschien door het feit dat de provinciegouverneur van West-Vlaanderen zich daar zwaar in interesseert – ik moet opletten met mijn woorden. Hij zit ook in de vzw. Als je naar het Staatsblad kijkt, zie je de samenstelling. Hij zit ook in de vzw die dat beheert, want dat is geen privéfirma die dat doet. Als je dan kijkt in de krant en ik lees, wanneer was het, 23 november, ik lees één zin voor: elk jaar redt de MUG-heli tientallen levens. In Oost-Vlaanderen zitten we met een tekort aan MUG-interventies, want er zijn klinieken die afspraken maken, een kwestie van zoveel mogelijk patiënten binnen te krijgen. Dat is de clue van die story uiteraard. Hangen wij van de goodwill af van Brugge die haar personeel uit de spoed wegtrekt van Sint-Jan om overal rond te vliegen? Hoe lang ze dat gaan doen, dat weet ik niet. Maar zij kijken er niet naar en doen voort. Dat vind ik het meest sympathieke. Ik vind het spijtig dat we onze inwoners die in nood zijn een beetje in de wind laten staan.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Bauwens.
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel. Ik maak geen beoordeling over de noodzaak of niet. Dit is geen provinciaal beleid. Dit is echt een beleid dat bovenlokaal moet opgenomen worden met volksgezondheid. Dekking van MUG-diensten is echt geen provinciaal beleid. We kunnen daar echt niet aan participeren. Ik juich toe dat men in West-Vlaanderen een oplossing die in het verleden bestaat, dat men een middel gevonden heeft om die te bestendigen voor een deel van de financiering van de middelen. Het gaat ook niet over heel grote bedragen. Maar met 100.000 doe je het niet. Dit is een zeer duur gegeven. Dit wordt voornamelijk gefinancierd door Vlaanderen als opdracht in het kader van zijn dringende interventies samen met het gegeven van de MUG's. De dekking door ziekenhuizen en spoeddiensten in West-Vlaanderen is een andere dekking dan de dekking die wij in Oost-Vlaanderen hebben. Een heel ander netwerk.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Bauwens?

De heer Bauwens

Ik wil niet blijven discuten over de situatie. Een ding is zeker: de privé sponsort daar ook weer. En als ze zeggen "Foert Oost Vlaanderen, loop naar de pomp!" dan is het gedaan. Waarom is dat in West-Vlaanderen? Waarom verlenen zij daar een subsidie? En wij in Oost-Vlaanderen kunnen dat niet doen. Ik heb daar geen aandelen in, want het is een vzw notabene, dat wil ik er wel bij zeggen.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Bauwens.

Dan ga ik naar de vraag voorbehouden voor mevrouw De Cock. Deze zal gehouden worden door de goede zorgen van mevrouw Dhondt, over de sociale huisvestingsmaatschappijen en de rol van de provincie.

Mevrouw Dhondt, u heeft het woord.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Na de afslanking van de provincies blijft het domein wonen bij de provincie. In mijn openingstoespraak had ik het al over dat beleidsdomein en de verschillende uitdagingen die hierin voor de provincie liggen. We weten allemaal dat de provinciale in vele sociale huisvestingsmaatschappijen vertegenwoordigd is, maar bij sommige van die maatschappijen heerst uiteraard heel wat onzekerheid over de toekomstige rol van de provincie. De provincie Antwerpen bijvoorbeeld zou die sociale huisvestingsmaatschappijen loslaten, terwijl Oost-Vlaanderen voorlopig in die maatschappijen vertegenwoordigd wil blijven. Nu, onze vragen daarbij zijn: wat is nu de langeretermijnversie van de provincie Oost-Vlaanderen op die maatschappijen? Blijven we in de huisvestingsmaatschappijen vertegenwoordigd of stappen we eruit en voorzien we eventueel op een andere manier in de ondersteuning? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Dhondt.

Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Het is inderdaad zo dat er heel wat onzekerheid is. Het heeft wellicht te maken met het feit dat wij verplicht zijn uit te treden in de intercommunales. Dit wordt doorgetrokken naar andere vormen van bestuur waar wij aanwezig zijn en waar wij middelen, aandelen ingebracht hebben in die maatschappijen. Het ons terugtrekken in de intercommunales geeft wel wat problemen af en toe, in die zin dat de middelen niet voorhanden zijn om de aandelen die wij erin ingebracht hebben, zomaar terug te betalen. Dit geeft problemen. In de sector van huisvestingsmaatschappijen doet dit probleem zich niet voor, omdat er op dit moment ook geen decretale gronden zijn om ons hieruit te verwijderen. Men is daar op dit moment niet mee bezig. We houden in elk geval permanent de vinger aan de pols om te zien op welke manier wij samen met de sociale huisvestingsmaatschappijen een beleid kunnen gaan voeren. Onder meer, gans onze interventies binnen de sector van SVK's, ook de interventies rond woonwagenterreinen, wordt bij hen regelmatig aan de agenda gebracht. Dus we houden daar de vinger aan de pols. We hebben een kapitaalsinbreng in het verleden gedaan en dat betekent ook dat we hierdoor in de meeste raden van bestuur en ook in de algemene vergadering aanwezig zijn en blijven. De Vlaamse regering heeft op 16 mei 2014 een besluit goedgekeurd dat stelt dat raden van bestuur moeten gewijzigd worden. Ook daardoor ontstaat enige onzekerheid. Dit heeft te maken met het feit dat men allang in de sector zelf een nieuwe regulering zou moeten zoeken. Dit betekent dat het aantal leden van de raden van bestuur strikt teruggedrongen wordt. Dit was soms een uitwas van wat goed was. Slechts 5 leden in een raad van bestuur indien je minder dan 500 sociale woningen beheert. 9 als je tussen de 500 en 1500 sociale woningen hebt en 13 als je meer dan 1500 sociale woningen hebt. Bovendien, het principe van gendergelijkheid zou hier ook in doorgetrokken worden, want de maatschappijen zijn niet erg vrouwelijk. Men vindt daar geen homogeen vrouwelijke besturen, wel homogeen mannelijke besturen. In elk geval, wij blijven aanwezig zijn in die organisaties. We trekken onze middelen niet terug. Dat betekent dat er geen middelen beschikbaar zijn op dit moment om in deze sterk Vlaams gereguleerde sector aan de slag te gaan met projecten. Als er op een gegeven moment interessante projecten te noteren zijn waarbij we samen kunnen werken met een huisvestingsmaatschappij, dan zullen we dat een op een doen of gezamenlijk, maar een projectoproep doen naar huisvestingsmaatschappijen op dit moment in een sterk Vlaams gereguleerde sector lijkt ons minder aangewezen om hier een impulsbeleid op te zetten.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Dan ga ik naar de vraag voorbehouden aan de heer De Meyer. Ik ga die kunnen koppelen met de vraag van mevrouw Beldjoudi. Ik geef eerst het woord aan de heer De Meyer over de ondersteuning van SVK's en experimentele woonprojecten.

U heeft het woord, mijnheer De Meyer.

De heer De Meyer

Mevrouw de voorzitter, waarde collega's. De sociale verhuurkantoren zijn een belangrijke partner van de OCMW's en gemeenten in het huisvesten van de financieel zwakkeren. Het is belangrijk om ze een duwtje in de rug te geven. Vorig jaar groeide het aantal woningen met bijna 8% in Vlaanderen. In Oost-Vlaanderen blijven we er echter achterop hollen. Er zijn in heel Vlaanderen ook een tiental SVK's die onder verhoogd toezicht van de Vlaamse administratie geplaatst zijn omwille van de verslechterde financiële toestand. De helft hiervan zijn Oost-Vlaamse SVK's. Dat toont dat er in Oost-Vlaanderen een probleem is inzake liquiditeit en rentabiliteit. Het is een goede zaak dat de Vlaamse administratie een oogje in het zeil houdt om te verhinderen dat de zaak uit de hand loopt en dat dit tot een faillissement leidt, zoals met het SVK in Gent is gebeurd. Er zijn ook Oost-Vlaamse gemeenten waar een SVK-werking is, maar er geen of heel weinig panden aangeboden worden. Bijvoorbeeld in Nevele en Lovendegem. Dit is de problematiek van de witte vlekken in Oost-Vlaanderen. Er zijn in Oost-Vlaanderen nog tal van gemeenten waar geen SVK-werking is. Er worden daar veel inspanningen geleverd, maar het vraagt heel veel tijd en inspanning om deze witte vlekken weg te werken. De oorzaken zijn uiteenlopend per gemeente of stad. Enerzijds zijn de huurprijzen in sommige gemeenten te hoog en is het moeilijk om eigenaars te overtuigen om samen te werken met een SVK. Anderzijds zijn er gemeenten die de bijdrage gestopt hebben omwille van de financiële impact op het gemeentebudget en omdat er bijvoorbeeld ook te weinig panden ingehuurd worden ondanks alle inspanningen. Er is ook heel wat verscheidenheid in de bijdragen. Iedere SVK werkt op een eigen manier van financiële bijdrage. Om de witte vlekken weg te werken, heeft de provincie een subsidiereglement uitgewerkt dat tijdens de provincieraad van juni 2016 werd goedgekeurd. Erkende SVK's kunnen een aanvraag indienen waarin zij aangeven hoeveel netto woninggroei ze zullen proberen te realiseren. De SVK's krijgen 80% uitbetaald op het moment dat de aanvraag goedgekeurd is. Dat is voor de sector heel handig. Het blijft wel een moeilijkheid om een prognose te maken van het aantal woningen dat men zal realiseren. Want als er minder woningen gerealiseerd worden dan aangevraagd, betekent dit, en terecht, dat men de subsidie zal moeten terugstorten. Dat is een bijkomende moeilijkheid. Hoewel wij de ondersteuning van de SVK's zeker een goede zaak vinden, vraag ik mij af of het huidige subsidiereglement wel zal zorgen voor het wegwerken van de witte vlekken. Het lijkt er vooral op dat bestaande SVK's hun aanbod in de gemeenten waar ze reeds actief zijn, zullen kunnen verhogen dankzij het subsidiereglement, wat een goede zaak is, maar dat de witte vlekken hierdoor niet zullen weggewerkt worden. Voorziet de deputatie in de toekomst alternatieve subsidiereglementen of plannen om dit aan te pakken? Zou bijvoorbeeld een extra subsidie per nieuwe woning die men inhuurt niet wenselijk zijn?

Anderzijds hebben we voor 2017 ook een bedrag van 1 miljoen euro voorzien als projectsubsidie voor experimentele woonprojecten. Hoewel onze fractie op zich geen tegenstander is van dergelijke initiatieven, is het vooral een creatieve manier waarbij budgetten verschoven werden om deze te kunnen behouden. Vorig jaar is immers structureel een budget van 1 miljoen euro verschoven van welzijn naar wonen. Men wist op dat moment nog niet wat men juist met dat geld zou doen. Op de provincieraad van 24 februari 2016 heeft men het subsidiereglement in verband met het toekennen van de projectsubsidies aan experimentele woonprojecten goedgekeurd. Onze fractie heeft toen opgemerkt dat dit wel een heel vaag reglement is met weinig criteria. In 2016 is een bedrag van 574.675 euro toegekend aan acht verschillende projecten. Dit zijn onder andere cohousingprojecten, een project voor groepswonen voor senioren en zo verder. Op het eerste zicht lijken dit zinvolle projecten, maar het blijft ons aanvoelen dat de deputatie gezocht heeft naar een alternatief om deze middelen te kunnen blijven behouden en niet te moeten afstaan aan Vlaanderen. Middelen die Vlaanderen ook zinvol had kunnen besteden aan zinvolle projecten. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Meyer, ik dank u.

DEBATTEN

Dan geef ik het woord aan mevrouw Beldjoudi. U heeft het woord over de toekomst en de aantrekkingskracht van SVK's.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u, mevrouw de voorzitter. Wonen ligt mij zeer nauw aan het hart, zoals jullie ondertussen weten. Het is traditioneel dat ik daarover tussenkom. Ik heb mijn oren te luisteren gelegd bij verschillende SVK's. Niet allemaal weliswaar, maar ik weet vrij goed wat er speelt. Ik kan ook zeggen dat degenen die ik bevraagd heb, zeer tevreden zijn over de initiatieven die de provincie ondertussen genomen heeft en aan het nemen is. Over de subsidies ben ik in het verleden al kritisch tussengekomen. Inderdaad omdat ze terugvorderbaar zijn wanneer ze doelstellingen niet halen. Dat blijkt nu niet meer zo te spelen voor die SVK's. Ze zijn er vrij redelijk van overtuigd dat het wel zal lukken. Zeker nu de plannen gemaakt zijn of in de maak zijn om de SVK's beter in de markt te plaatsen naar eigenaar-verhuurders toe, ik denk dat het zeer goed is dat daar overkoepelend ook iets gebeurt. Dus vandaar, als het goed is mag het ook zeker een keer gezegd worden. Dank en doe zo verder.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Beldjoudi.

Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Wat de sociale verhuurkantoren betreft, het is inderdaad al een aantal keer in de discussie geweest. Ik herinner me nog levend, want ik was nu enigszins nieuwsgierig, dat aangegeven werd wat de heer De Meyer hier ook zegt, het voorzien van middelen voor een onzekere groei. Hoe verloopt dit? Is dit geen risico? Nu, door het feit dat we bij het tot stand komen van het reglement zelf met de SVK's aan de slag gegaan zijn, hadden we een vrij grote zekerheid dat dit een goede formule kon zijn. Vooral omdat zij nood hadden aan mensen die ook die prospectie konden doen en die contracten konden gaan afsluiten. Met de middelen die wij voorzagen, konden zij hiermee ook aan de slag gaan. Dit zou een succesformule moeten kunnen zijn. In die zin, mijnheer De Meyer, heeft u reeds een deel van het antwoord gekregen door de collega van Groen. In ieder geval, wij zetten verder in op sociale verhuurkantoren. Niet alleen omwille van het feit dat minister Homans op een bepaald moment, en ik voelde mij wat voorbijgelopen moet ik zeggen, aan gouverneur Briers vroeg om aan de slag te gaan in Oost-Vlaanderen rond de sociale verhuurkantoren, want zoals iedereen in dit halfroond heeft vastgesteld, waren wij ver achterop aan het hinken. We hadden er veel te weinig. We waren echt het kneusje binnen Vlaanderen. Aan gouverneur Briers werd gevraagd dat hij contact opnam met de Vlaamse ambtenaren Wonen die gedecentraliseerd in de provincie zitten om hun inspanning op te drijven om meer sociale verhuurkantoren en meer woningen in die sector te betrekken. Er werd niet gevraagd om dit aan de provincie ook te vragen, terwijl wij eigenlijk de kritische succesfactor waren om hiermee aan de slag te gaan. Want de ambtenaren van Vlaanderen die gedecentraliseerd werken in de provincie en die goed werk leveren, hebben niet de middelen om hiermee aan de slag te gaan. We hebben dit dan zelf gedaan. Een Vlaamse opdracht die wij als provincie zinvol konden vervullen, daarop inzetten. Dat betekent dat het aantal gemeenten dat op dit moment betrokken is, stijgt. Er zijn gesprekken aan de gang, ook vanuit de verruimde middelen die SVK's hebben om een uitbreiding van hun grondgebied, van hun dekkingsgraad te realiseren. Alleen maar moet men ook de gemeenten nog kunnen overtuigen om de witte vlekken mee op te vullen. Als een gemeente zegt, ik ga het grof uitdrukken: op onze gemeente worden genoeg kansarmen, we gaan in dit systeem niet stappen, dan mag je van bovenaf of van buiten uit alle inspanningen doen, dan geraak je er niet aan. In ieder geval hebben wij, op het moment dat we de ronde deden met deputatie en gouverneur naar die gemeentebesturen, dit voldoende aangekaart en met een zeker succes. Ook hebben we de middelen van de SVK's in eerste instantie aangevuld, niet structureel, om liquiditeitsproblemen, om die onder financiering een stukje te realiseren. We hebben daar middelen op ingezet in eerste instantie vorig jaar. Dit heeft tot gevolg gehad dat een aantal sociale verhuurkantoren niet over de kop gegaan zijn, want er was onderfinanciering. Ondertussen heeft ook minister Homans op dat vlak een aantal initiatieven genomen om de sector van een aantal middelen te voorzien. In elk geval, wij zijn gestart met een aantal woningen dat elk SVK in beheer had. Van daaruit hebben wij geprobeerd te prefinancieren. Nu vragen we ook dat ze volgend jaar meer nettowoningen in

huur nemen dan het jaar voordien. Voor de periode van 1 november 2016 tot 1 oktober 2017 hebben de SVK's zelf aangegeven, en dit is het element van een goede dialoog, niet vanuit een ivoren toren hier, maar in duidelijke dialoog, om 201, liever dan 199, extra woningen in huur te nemen en te verhuren aan de meest kwetsbaren, want dat is de doelgroep waarmee men aan de slag gaat. Terecht haalt u aan dat de subsidie niet op zich kan staan maar dat er meer gebiedsdekkend moet gewerkt worden, mijnheer De Meyer. In elk geval willen wij dit volop. We zijn dus ook bezig met een promotiecampagne die we ook samen met de SVK's gaan opzetten, waarin wij het model van SVK's gaan bekendmaken bij eigenaar-verhuurders omdat zij hun woning zouden verhuren via een SVK. Gemeenten en OCMW's worden gesensibiliseerd en overtuigd om lid te worden van een bestaand SVK in hun regio. Ook daar is bijzonder veel informatie nog nodig om heel wat misdracht hier rond uit de wereld te helpen. En kandidaat-huurders worden geïnformeerd over het bestaan van SVK's en welke kansen dit biedt. Dit zal een campagne zijn die we niet lichtzinnig opzetten. We gaan er goed over nadenken en zelfs met begeleiding, maar vooral in samenspraak met de bestaande SVK's gaan we dit opzetten. En ik ben ervan overtuigd dat binnen een tweetal jaar we over een heel andere kaart gaan beschikken binnen de provincies over het bereik van de SVK's.

Wat het zorgeloos verhuren betreft, ik kan het niet genoeg zeggen: men verhuurt zorgeloos over een periode van negen jaar. In die periode heeft de eigenaar de zekerheid dat men elke maand zijn huurgeld ontvangt, dat de woning onderhouden wordt en dat het SVK als huurder dit opvolgt en waar nodig de huurder op de plichten wijst of hem begeleidt of ondersteunt in zijn situatie als huurder. Voor de huurder zelf realiseert de SVK extra betaalbare en kwalitatieve woningen. Daar is zeer, zeer, zeer grote node aan. Voor gemeenten is het de lokale werking van een SVK die interessant is, omdat zij kwetsbare huurders aan een woning helpt en hierdoor de taak overneemt van een OCMW bijvoorbeeld die soms met de blote handen de strijd moet aangaan om met dak- en thuisloosheid of ongezonde huursituaties aan de slag te gaan. Tegelijkertijd kan ook een OCMW de woningen die het SVK in huur neemt in gebruik nemen. Dit telt mee voor het sociale objectief.

Wat de toekomst van de SVK's betreft, mevrouw Beldjoudi: wij gaan verder op de ingeslagen weg. We gaan het werkingsgebied van de SVK's proberen uit te breiden, we gaan hier volop op inzetten en onze subsidiepolitiek wordt aangehouden. Wij evalueren ook op welke manier de promocampagne kan inslaan. Op basis van deze evaluatie wordt gekeken op welke manier wij onze middelen nog verder verfijnder, mochten er hiaten zijn, kunnen zetten.

Wat de experimentele woonprojecten betreft, mijnheer De Meyer: ik ben verheugd, en u heeft het telkens aangegeven, dat u dit soort projectsubsidie waarmee we kansen geven aan vernieuwing als een interessant gegeven ziet. U stelt nog wat vragen bij de criteria die gehanteerd worden. Het is experimenteel, dus het zal zeker telkens voor discussie vatbaar zijn, maar de doelstelling is bijzonder duidelijk. Bij positieve evaluatie kan men dit ook verankeren op een ander beleidsniveau. Ik kan aangeven dat experimenten in het verleden aanleiding gaven tot decreetwijzigingen om dingen mogelijk te maken. In 2016, en u heeft het aangehaald, hadden wij een budget van 700.000 euro. Na de raad van december hopen wij dat dit vastgelegd wordt op meer dan 1 miljoen euro. In een eerste ronde zijn er inderdaad voor slechts 574.000 euro middelen toegewezen, maar in de raad van december leggen wij aan de raad nog een negental projecten voor die we met dit budget kunnen evalueren. Het feit dat het een eerste werkingsjaar was, dat je een aantal oproepen waarschijnlijk mist, geeft ons nu de mogelijkheid om via de raad, die hier zelf kan over beslissen, nog een negental projecten voor te leggen. Voor 2017 hebben we opnieuw een budget van 1 miljoen euro voorzien. Deze projecten werden ingediend voor 1 september 2016. Die zijn volop in onderzoek en de verwachting is dat in januari wij dit gegeven kunnen afhandelen.

Dan opnieuw middelen uit de klauwen van Vlaanderen houden, zoals men dat zegt, is hier aangegeven. Over de middelen die we aan Vlaanderen moesten overdragen en zelf bij ons mochten houden, is er een scherpe afleiding geweest van wat grondgebonden en wat persoonsgebonden was. Concreet kan ik aangeven, als u zegt: u hebt middelen verschoven, dat wij in de rekening van 2015 terugvinden dat 400.000 euro is besteed aan de projecten wonen, zorg, welzijn, waarin telkens een huisvestingscomponent moest aanwezig zijn. Een deel van die middelen is dus niet verevend, een ander deel wel. 75.000 euro was bestemd voor projecten rond dakloosheid, in de middelen die we nu gebruiken. 70.000 was voorzien voor innovatieve woonprojecten, ook in het verleden. 173.000 ging naar projecten van algemeen sociale aard waar ook heel wat huisvestingsgerelateerde projecten zaten. Dus de middelen zijn op een heel terechte wijze bij de provincie gehouden. Middelen die ons niet toekwamen in de nieuwe profilering zijn doorverwezen naar Vlaanderen. Elk van die elementen is met een loep bekeken samen met de Vlaamse kabinetten en ambtenaren. Maar projecten waar huisvesting in betrokken was, hebben wij sindsdien scherper gesteld in één nieuw reglement. Voilà, ik denk dat dit een vrij volledig antwoord was op de gestelde vragen.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed, ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Dan ga ik naar de vraag van de heer Scheire over wonen en aanvullende leningen, evaluatie parallelle structuren en alternatieven. Mijnheer Scheire, u heeft het woord.

De heer Scheire

Dank u, mevrouw de voorzitter. Beste collega's, het budget voor deze leningen is in het budget 2017 opgetrokken tot 4 miljoen euro. De N-VA is geen voorstander van dit instrument binnen de provincie Oost-Vlaanderen. De gedeputeerde heeft meermaals herhaald dat de deputatie hier volledig binnen haar rol zit en complementair is met de andere spelers in de markt. Waarom is de provincie Oost-Vlaanderen dan de enige provincie die dit aanbiedt? Vlaams-Brabant heeft alleen een vorm van leningen voor duurzame renovatie van woningen waar een beperkt sociaal aspect aan zit, namelijk het maximum inkomen van de ontlenaar. Het komt erop neer dat de provincies die dienstverleningen inderdaad kunnen aanbieden in het kader van hun bevoegdheid, maar dat dit vandaag enkel gebeurt in Oost-Vlaanderen. Op Vlaams niveau worden sociale hypotheecaire leningen immers reeds verstrekt door de VMSW, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, door het Vlaams Woningfonds en door erkende kredietmaatschappijen waarvan trouwens enkele door de Vlaamse overheid worden gewaarborgd. Let wel, wij zijn niet tegen deze aanvullende leningen voor de betreffende doelgroep. We zijn er tegen dat deze leningen door de provincie worden aangeboden. De ganse opzet met een parallel circuit voor de semi-private sector is een typisch voorbeeld waarom onze partij een ernstige afslanking van de provincies beoogt. Dit is puur het opzetten van een dubbele structuur voor dezelfde doelgroep. Naast deze algemene opmerking wil ik 2 opmerkingen herhalen die ik ook vorig jaar heb aangehaald. De regionale spreiding van de leningen binnen de provincie is vreemd. Uit het antwoord op een technische vraag blijkt dat van de 277 leningen die op dat ogenblik afgesloten waren, er 103 waren afgesloten in Gent en omstreken. In Dendermonde waren er dat 4. In ongeveer de helft van de kleinere gemeenten zijn er dat helemaal geen. Het instrument is dus bij de woonloketten helemaal niet bekend of onvoldoende bekend. Sommige van hen vermelden het op hun website, maar dat is verre van voldoende om het een werkbaar instrument te maken.

Dan een tweede opmerking. In de boekhouding van de provincie dragen de interesten van deze leningen nog steeds de cynisch nomenclatuur 'opbrengsten uit de bestrijding van krotwoningen'. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Scheire, ik dank u. Ik geef het woord aan de heer gedeputeerde.

Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga beginnen, mijnheer Scheire, met datgene waar ik volledig mee akkoord ben. Dat is: de spreiding over de provincie is onvoldoende. Dus daar moeten wij absoluut een campagne op zetten. De reden waarom de spreiding en die campagne er op dit moment niet is, heeft te maken met het feit dat wij in een ganse omschakeling zitten van dit instrument. We waren in het verleden niet erkend door Economische zaken als kredietverschaffer. Dit was ook niet nodig, gaf men ons aan. Het is een lange transitie geweest nu om dit op een goede manier te regelen. Meteen hebben wij ook gebruikgemaakt van de dossierbehandeling veel eenvoudiger te maken. Dat betekent dat wij een groter volume aankunnen. Tot daar het deel waarover wij zouden kunnen akkoord zijn en dat is de spreiding, dat die onvoldoende is.

Wat de aanvullende leningen betreft, u gaat ermee akkoord dat dit een goed instrument is, maar niet dat de provincie dit doet. Als wij het niet doen, doet niemand het, dat hebt u ook aangegeven. Andere provincies doen het niet, maar vervullen zelf rond woonbeleid andere aspecten. Ik neem aan dat raadsleden van Vlaams-Brabant zouden kunnen zeggen: u doet alleen als provincie Vlaams-Brabant dit, zou je dat niet afschaffen, want in Oost-Vlaanderen doet men dit niet? Dit is geen goed argument. Ik wil vooral inhoudelijke argumenten en dan geeft u aan dat het wel interessant kan zijn, maar niet als de provincie het doet. Dan kom ik terecht bij een vorige opmerking waar ik zeg: laat ons de provincies afschaffen en dit betekent dan meteen sanering van die elementen waar wij aan sociaal beleid doen. In

elk geval, wij blijven hier met veel overtuiging op inzetten. U hebt veel informatie gekregen inderdaad via de technische vragen, interessante informatie. We merken dat de maatschappelijke nood bijzonder groot is. Mocht die nood er niet zijn, mochten er alternatieven zijn voor dit systeem, dan zal men bij ons niet komen. Want men zoekt een moeilijke weg en men vindt ons toch. Ondanks het feit dat het weinig bekend is, vindt men ons toch, dus de nood is groot. Er was een budget van 3 miljoen dat opgetrokken is naar 3,5 miljoen en volgend jaar naar 4 miljoen. Ik ben er zeker van dat we vrij snel, op het moment dat wij campagne voeren, de bodem zullen zien van de kas en dat wij misschien tot nieuwe maatregelen verplicht zijn. In elk geval, de reportage op TV Oost was bijzonder duidelijk en ik denk dat deze op zich reeds heel wat heeft losgemaakt. En er zijn inderdaad private banken, met winstoogmerk zeg ik erbij, waar men een lening kan krijgen en waar de voorwaarden bijzonder streng zijn en waar zeker niet iedereen welkom is. Het is zeker ook niet voor iedereen haalbaar. Het systeem van die vorm van sociale leningen. Mensen krijgen net genoeg om een huis te kopen en hebben geen middelen om dit bewoonbaar te maken. Dit is nu net het gegeven waar wij op inzetten. En er zijn inderdaad ook sociale leningmaatschappijen. U hebt de opsomming hierover gedaan. Hierover werd gezegd dat de portemonnee van die sociale leningmaatschappijen meestal na een half jaar leeg is. En dat is optimistisch, want soms was het reeds in februari. Maar deze mensen kunnen nog steeds terecht, indien zij Oost-Vlaming zijn, bij het provinciebestuur dat klaarstaat om hen te helpen. Laat mij duidelijk stellen: aanvullende leningen is een beleidsinstrument. Want de voorwaarde die wij stellen is nu dat de lening moet gebruikt worden voor een kwaliteitsinjectie in de woningen. Een kwaliteitsinjectie in een bescheiden woning. Dit is heel belangrijk dat dit kan gebeuren naar bewoonbaar en gezond maken van een woning. Aangezien het inkomen van de ontlending beperkt is en de aankoop van de woning ook een maximumplafond kent, hebben wij hier zo goed als altijd te maken met de minst goede woningen uit het Oost-Vlaams woningpatrimonium die een facelift kunnen krijgen. Het thema kwaliteitsverbetering kan in de toekomst misschien nog verscherpt en gewijzigd worden. Daar wil ik zeker op toezien. En misschien moeten we de focus in de toekomst ook eens leggen veel scherper op duurzaamheid van de aanpassing in functie van meer duurzaam of levenslang wonen. U ziet, dit is iets wat ons vrij weinig kost, want de middelen die we uitlenen, krijgen wij terug. Het heeft een grote meerwaarde en het is met veel overtuiging dat we een verhoging van het budget voorstellen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mevrouw Dhondt.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Het zal u misschien niet verbazen, maar ik ben het niet eens met wat collega Scheire zegt. Ik denk dat we het op een aantal vlakken niet met elkaar eens zijn. Ik denk dat dat maar logisch is. Ik wil nog eens herhalen wat ik de afgelopen weken in mijn toespraak gezegd heb. Ik blijf daar ook achter staan. Mijn fractie blijft daar ook achter staan. Ik denk dat we net nog veel meer moeten inzetten in het beleidsdomein wonen, zodat we nog veel meer het verschil kunnen gaan maken en dat de mensen die het vandaag heel moeilijk hebben om op de reguliere woningmarkt een huis te vinden of om aanpassingen te doen in hun huis, dat ze bij de provincie terecht kunnen. Dus ik wil wat de gedeputeerde daarnet toegelicht heeft heel sterk ondersteunen en nog eens herhalen dat ik eigenlijk vind dat de provincie nog veel meer zou moeten doen op dat beleidsdomein en dat we onze ambitie nog veel hoger zouden moeten leggen. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Dhondt.

Mijnheer De Cuyper. Ah, u heeft het niet gevraagd. Ik probeer maar, mijnheer De Cuyper. Mijnheer Scheire, u gaat nog tussenkomen? Prima.

De heer Scheire

Jawel, mevrouw de voorzitter. Nogmaals, we zijn niet tegen deze leningen. We zijn tegen de plaats waar deze leningen worden toegekend. Er zijn andere organisaties die daar beter voor opgezet zijn. Ten

DEBATTEN

tweede, ik heb nog geen opmerking gekregen op mijn laatste vraag. Ik zou graag hebben dat die nomenclatuur in de boekhouding anders zou gebeuren. Inkomsten uit het bestrijden van krotwoningen, dat is een heel cynische manier om te zeggen dat je geld binnenkrijgt.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Scheire.
Mijnheer Maes, u heeft het woord.

De heer Maes

Heel kort. We kunnen alleen maar vaststellen dat anderen die verantwoordelijkheid niet opnemen. Het is zoals mevrouw Dhondt zegt, het is een enorm welkome aanvulling voor mensen die het moeilijk hebben, dat een beetje op het randje is. We weten toch heel goed dat de beste waarborg om niet in armoede te komen op oudere leeftijd, dat dat een eigendom verwerven is. En we stimuleren dat die eigendom voldoende kwaliteit heeft, om daar op een goede manier in te leven. Ik denk dat dat een heel goed beleidsdomein is wat we altijd al gedaan hebben, wat we al vele jaren doen bij de provincie Oost-Vlaanderen. Dat anderen dat niet doen, dat zou onze koude kleren toch niet raken. Sorry. De Vld-fractie staat er 100% achter dat we daar absoluut op blijven inzetten en zelfs als het kan, er misschien nog meer op inzetten. Ik heb daar geen enkel probleem mee.

Mevrouw de voorzitter

Zeer duidelijk. Dat zijn standpunten.
Mevrouw Beldjoudi.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u, mevrouw de voorzitter. Groen is het natuurlijk ook eens met de deputatie. Natuurlijk, in de praktijk werkt het. Mensen, noodkopers, eigenaren van huizen die in erbarmelijke toestand verkeren vinden hun weg naar de provincie om net beroep te doen op die extra lening, die extra input. Dus neen, verder blijven, zelfs inderdaad nog meer. Het mag nog meer. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dan geef ik het woord aan de heer Herman over de ontwikkelingssamenwerking, een provinciale kerntaak? Terugkeerbeleid?
Mijnheer Herman, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, mijn standpunten over ontwikkelingshulp zijn ondertussen denk ik gekend. Ten eerste vind ik het inderdaad geen kerntaak van de provincie. Dit moet op een hoger niveau geregeld worden. Ten tweede. Leer vissen in plaats van vissen te geven. Met andere woorden: leer de ontwikkelingslanden zelfvoorzienend te zijn. Ten derde. Koppel de ontwikkelingshulp aan een terugkeerbeleid. Ten slotte: wie betaalt, die bepaalt. Ik volg hierin niet alleen mijn eigen voorzitter, Tom Van Grieken, maar ook de Nederlandse liberaal Frits Bolkestein die stellen dat het opportuun zou zijn om het budget voor ontwikkelingshulp te koppelen aan de bereidheid van de ontwikkelingslanden om een geboortebeperving te voorzien, gezien het rechtstreeks verband met de bevolkingsaanwas in het zuiden enerzijds en de stijgende armoede ginds anderzijds. Een beleidsoptie van de provincie zou dan ook kunnen zijn om, indien dan toch aan ontwikkelingshulp met provinciaal belastinggeld gedaan wordt, enkel ontwikkelingshulp te bieden aan die ontwikkelingslanden die bereid zijn om een geboortebeperving in te voeren.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Herman.
Mijnheer gedeputeerde Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Sinds zeventig wordt zowat aanvaard dat officiële ontwikkelingshulp in de rijke landen minstens 0,7 van het globaal nationaal inkomen zou moeten bedragen. Ik kan u aangeven dat er jaarlijks een inventarisatie is, ook van de federale overheid, van alle inspanningen, van alle overheden op te tellen, om te zien hoe men hier toekomt. Want voor de internationale gemeenschap moet men die middelen laten registreren. Dus in elk geval heeft de Belg zichzelf de wettelijke norm op een bepaald moment opgelegd. Men haalt op dit moment slechts 0,5. Ik hoop dat dit een tijdelijk dipje is. Het is dus een kwestie van afnemende middelen op dit moment in plaats van toenemende middelen. Elke overheid heeft de verantwoordelijkheid denk ik om hierin zijn deel op te nemen. De provinciale overheid doet dit ook. Als u zegt dat er een betere afstemming moet zijn tussen overheden, dan is dit belangrijk en dit gebeurt effectief in de praktijk. Sinds de verklaring van Parijs 2005 is er een bundeling en een afstemming van krachten met alle overheden, zowel hier als in de ontwikkelingslanden. Belgische ontwikkelingssamenwerking krijgt vorm via contextanalyses. Die worden gemaakt voor elk land, voor elke speler die actief is in dat land. Dus het naast elkaar werken is grotendeels voorbij. Ook in onze eigen regiowerking stemmen we af via lokale platformen. Wat wij doen maakt deel uit van globale ontwikkelingsplannen. Het klopt natuurlijk dat overbevolking een van de mogelijke oorzaken is, ook van migratie, maar meestal zijn er andere doorslaggevende oorzaken in die migratie. Zoals beperkte toegang tot inkomen, werkloosheid, een lage economische groei, ongelijke inkomensverdeling, gewapende conflicten, schending van mensenrechten, verstoring van het milieu en dergelijke meer. Migratie gaat trouwens voornamelijk in de richting van de steden in de ontwikkelingslanden zelf. Wees daarvan overtuigd. Er is echter geen enkel land ter wereld waar een meer doorgedreven geboortebeperking is, terwijl de kindersterfte hoog is. Maar als de overlevingskansen van kinderen verbeterd worden, dan daalt het vruchtbaarheidscijfer. We zien dit ook in Rwanda. Waar er een stijging is van de verdeling van de middelen, waar men beter aan die basisbehoeften komt, daar is een daling van het vruchtbaarheidscijfer. Wat gaat u doen? Verplicht steriliseren? Is dat de opdracht? China-politiek, is dat de opdracht? Want dat betekent, als je maatregelen op dat vlak voorstelt, dat je ook B moet zeggen. Neen. Algemeen beleid verbeteren daalt tot het vruchtbaarheidscijfer. Betere gezondheidszorg is dan cruciaal. Scholing is een andere belangrijke factor om overbevolking tegen te gaan. Dat is een duurzame werking op lange termijn. Demografische experts stellen ook dat investeren in onderwijs, gezondheidszorg en armoedebestrijding niet alleen een humanitair doel op zich is, maar dat dit de geboortebeperking in een land automatisch met zich meebrengt. Ook het versterken en ondersteunen van vrouwen is hierbij een belangrijke factor. Dit zit in onze programma's.

Collega, we hebben dus zelf de sleutel in handen om verandering teweeg te brengen. Dit zit in onze programma's. Net daarom zouden we meer moeten doen in plaats van minder. Maar ik ga niet proberen u te overtuigen. Vanuit dit bestuur engageren we ons via de regiowerking en via de ondersteuning van vierdepijlerorganisaties. Ook pakken we structurele overconsumptie aan en sturen we in de richting van duurzame consumptie hier bij ons. Dit geheel maakt dat wij aan mondiale politiek doen met een gunstige impact op onszelf en op de wereld.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Franck, u vraagt het woord, u krijgt het woord.

De heer Franck

Dank u. We kijken naar volgend jaar uit, naar nog een absurder voorstel van onze collega's langs de rechterzijde rond ontwikkelingssamenwerking. Want ieder jaar komt er iets bij. Nu, wat er ook bijkomt volgend jaar, ik heb in de commissie begrepen van de gedeputeerde: als het budget van de provincie zou wijzigen in de komende jaren gezien de afslanking van de provincie, dan zou automatisch ook die 0,7% naar beneden gaan. Ik heb begrepen dat men binnen de deputatie toch zou streven in plaats van een

DEBATTEN

percentage op de omzet te gebruiken, om toch een soort nominatumbedrag vast te leggen dat eigenlijk vastligt voor de volgende jaren.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Franck.
Goed? Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik kan er kort op zeggen dat inderdaad de cijfers die momenteel in de meerjarenplanning voorzien zijn, ook bij een daling van de grondgebonden aspecten, dat die zouden doorgetrokken worden.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Herman, dat is correct, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerde, u zegt het eigenlijk zelf en u heeft gelijk. Overbevolking leidt inderdaad tot meer gewapende conflicten, tot een stijging van de ecologische voetafdruk, een stijging van kindersterfte, armoede en dergelijke meer. En dus zou bijvoorbeeld een campagne om ginder aan geboortebeperving te doen nuttig kunnen zijn. Uiteraard is er geen sprake van een verplichte sterilisatie. Zelfs in China was dit niet het geval.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Herman.
Dan mag ik overgaan tot de vraag van mevrouw Van Keymolen over de ontwikkelingsamenwerking en duurzaamheid. Mevrouw Van Keymolen, u heeft het woord.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel. Collega's, mijn tussenkomst is tweërlei. Ons provinciebestuur kent een jarenlange traditie van regiobeleid met focus op Ecuador, de Filipijnen en Rwanda. Om dit verhaal te vertalen naar de Oost-Vlaamse bevolking en om de betrokkenheid en uitwisseling met de partners in het zuiden te versterken werden er parallel ook educatieve en sensibiliserende projecten opgezet. Op het budget 2017 worden de middelen hiervoor geschrapt en geïntegreerd in de regiowerking. Mijn vraag is dan ook wat de impact daarvan is en op welke manier we ervoor zorgen dat er toch voldoende draagvlak blijft voor dat regiobeleid. Welke nieuwe mogelijkheden doet dit, dus het verschuiven van het budget, ontstaan binnen de regio's zelf? Dat was het eerste deel van mijn tussenkomst.

Ik had ook nog een vraag met betrekking tot de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen. Eind september 2015 keurden alle lidstaten van de Verenigde Naties de Sustainable Development Goals of SDG's, of voor de mensen die hier niet graag de Engelse taal horen, de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen, goed. Ze worden gezien als de opvolgers van de millenniumdoelstellingen. Het engagement bestaat erin om deze zeventien resoluties te behalen tegen 2030. Het lijkt nog ver, maar het is niet zo heel ver meer. De millenniumdoelstellingen waren vooral gericht op wereldwijze armoedebestrijding. De SDG's gaan een stuk verder en bevatten naast doelstellingen rond armoedebestrijding, onderwijs, water en gendergelijkheid ook doelstellingen rond duurzame consumptie en productie, klimaatverandering, ongelijkheid en vrede. Via regionale uitwisselingen worden lokale besturen aangespoord om ermee aan de slag te gaan en wordt gezorgd voor intergemeentelijke uitwisseling, maar wat met ons engagement als provincie? Hoe gaan we als provinciebestuur aan de slag met deze SDG's en op welke manier gaan we onze voorbeeldrol vervullen?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Van Keymolen.

Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. We hebben inderdaad jarenlang geïnvesteerd in draagvlakverbreding rond de regio's waar wij actief waren. Dat verliep onder meer via educatieve en sensibiliserende projecten die vooral een bijdrage leverden aan internationale solidariteit in het algemeen. Maar ook een aantal campagnes, zoals op TV Oost en AVS gezien konden worden, brachten verslag uit van onze werking in de regio's en moesten extra draagvlak creëren. We hebben nu gemeend deze middelen hierin op een andere manier te moeten inzetten. Dus we hebben die in de regio's ingebracht. Laat ons zeggen: we hebben de middelen van de campagne hier in de regio's ingebracht. Die zijn nu meer bestemd voor middelen in het zuiden. Tegelijkertijd gaan wij aan de slag met partnerschappen in Oost-Vlaanderen. We willen scholen, gemeenten, organisaties en ondernemingen aanzetten om samen met ons in die projecten in het zuiden te investeren. Onze campagne via de tentoonstelling Samenwerken loont is daarop een stukje gericht op het losmaken van die engagementen. In elk geval is er interesse, want bij het uitrollen van de campagne in de verschillende gemeenten was er telkens de reactie: wat doen wij eigenlijk als gemeente in het zuiden? Dus men ondersteunt wel vaak de lokale werking van zuid-actoren, maar men heeft eigenlijk geen statement. Wetende dat de stedenband eigenlijk een iets te zware procedure is, is dit een alternatief voor gemeenten, organisaties of scholen en dergelijke meer. Dus daar zetten wij in de toekomst volop op in om ons huidige partnerschap naar het noorden door te trekken. Wat de SDG's betreft: werken aan een duurzame en rechtvaardige wereld maakt allang deel uit van het provinciale beleid. Dit is hier totaal niet vreemd, u kent dat. Vanuit verschillende directies en diensten wordt dagelijks aan deze doelen gewerkt. In die zin is het focussen op SDG's niet nieuw, ook al krijgt het een veel diepgaandere vertaling. Vanuit het beleidsdomein welzijn en ontwikkelingssamenwerking dragen wij alvast bij tot een duurzame en mondiale solidariteit met die regiowerking. Door in te zetten ook op fairtradeprovincies trekken we dat naar het noorden, door het versterken van lokaal mondiaal beleid in Oost-Vlaanderen. We brengen hier ambtenaren, actoren, schepenen, jongeren samen en we werken ook in de scholen rond wereldburgerschap. Dus ook daar proberen we die SDG's ingang te doen vinden. Dit zal een werk van lange adem zijn. Maar in tegenstelling tot de millenniumdoelstellingen, want daarover ging het in het verleden, gaat het niet langer over het verhaal van het rijke noorden die het arme zuiden ondersteunt. Het gaat over samen wereldwijd werken aan duurzame ontwikkeling. Dus we gaan dat volledig en nog sterker in ons eigen beleid moeten integreren. We zijn bezig rond verschillende aspecten. We zijn bezig rond klimaatverandering aanpakken. We zijn bezig rond duurzaam bouwen en verbouwen. We zijn bezig met duurzaam aankoopbeleid. Duurzame consumptie speelt hier een rol binnen onze provincie. Maar ik geloof in het internationale kader van SDG's en met de grote noden wereldwijd, dat we de krachten nog beter moeten bundelen, dat dit nog meer geïntegreerd moet voorkomen binnen ons beleid. België zette als 1 van de 194 landen zijn handtekening onder die 17 doelstellingen. Dit betekent dat we de agenda voor duurzame ontwikkeling mee onderschreven hebben en dat iedereen mee op de kar moet. Burgers, bedrijven, verenigingen, lokale besturen. Alle besturen hebben een bijzondere verantwoordelijkheid. In 2017 willen we dit kader beter bekendmaken bij lokale beleidsmakers. We zijn trouwens al op drie regionale uitwisselingen geweest. Vorige week nog in Aalst, maar ook Evergem is aan bod gekomen. We kunnen nadenken hoe elk bestuur vanuit die duurzame ontwikkeling kan gaan werken met een team mondiale solidariteit, met interne sensibiliseringscampagnes en dergelijke meer. Ons Oost-Vlaams fairtradeverhaal, ons duurzaam aankoopbeleid, onze duurzaamheidsbarometer waar we ook rond werken, zijn hierin natuurlijk elementen. We hopen de komende jaren in Oost-Vlaanderen dat wij effectief een voorbeeldrol zullen kunnen spelen.

Mijnheer Franck, u gaf in uw algemene tussenkomst aan dat er vanuit onze bevoegdheid een vetorecht zou moeten zijn. We zijn natuurlijk een collegiaal orgaan in de deputatie en we gaan ook samen werken aan deze doelstellingen. Dus het vetorecht is niet de juiste benadering. Het gezamenlijk over die doelstellingen eens zijn, is wel de juiste benadering. In elk geval is het zo dat geen enkel beleidsdomein zal ontsnappen aan de SDG's, in het verleden de millenniumdoelstellingen. Dit is doorgedreven en meer mondiaal beleid in plaats van een noord-zuidbeleid. Dit betekent, en ik ben ervan overtuigd, dat dit ook de rode draad zal zijn in het toekomstige meerjarenplan dat de provincie zal schrijven. Maar dat zal niet meer zijn voor deze raad en deputatie. Dit zal voor de opvolgers zijn. Maar SDG's zijn niet weg te denken in de toekomst, rode draad door al het beleid.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Een tussenkomst van de heer De Vis. U heeft het woord.

De heer De Vis

Dank u wel, mevrouw. Ik heb aandachtig geluisterd. Ik wil alleen nog een verduidelijking van de député. Is dat geen versnippering van het beleid? Wij zijn een intermediair niveau. Goed, die noord-zuidgevoeligheid activeren, dat begrijpen wij ten zeerste. Als gemeente werken wij meestal samen vanuit de VVSG met een stedenband. Dan vraag ik mij af: wat is nu de relatie tussen al die activiteiten die we als provincie organiseren en de stedenband? Of creëren we eigenlijk naast die stedenband met de VVSG nog een eigen werking? Ik begrijp, de horizontale werking in de brede activiteiten van de provincie, fairtrade en zo verder, dat is nog een ander aspect. Maar als gemeente worden wij meestal aangezet om een stedenband aan te knopen vanuit de VVSG. Dat is mijn vraag.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer De Vis.
Mijnheer gedeputeerde, mijnheer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik begrijp de vraag van de heer De Vis volkomen. Stedenband, Vlaanderen heeft dit op een bepaald moment aangereikt en had er ook middelen voor. Men heeft in de praktijk gezien dat dit een vrij hoge drempel had. Weinig gemeenten zijn hierop ingegaan. De voorwaarden om hiermee aan de slag te gaan zijn vrij groot. Het gaat voor voldoende bestuurskrachtige, grotere gemeenten, die ook op het vlak van inzetten van ambtenaren op dit gegeven voldoende dingen konden realiseren. Vandaar dat een beperkt aantal gemeenten in dit systeem, dat waardevol is, zijn kunnen instappen. Wij denken dat er een lager niveau van betrokkenheid op het zuiden moet kunnen gerealiseerd worden zonder veel sterke voorwaarden, maar waarin elke gemeente op basis van zijn eigen bestuurskrachtmogelijkheden, inzet van ambtenaren, mee aan de slag kan in mindere of meerdere mate. Maar de mondiale link mag niet losgelaten worden en die willen wij net aanreiken in een goed overleg met alle partners die hier rond bezig zijn. In het verleden waren onze contacten met de VVSG veel minder. Die zijn nu veel sterker. Net omwille van het feit dat wij niet in gespreide orde hier aan de slag gaan, werken we met 11.11.11, met de VVSG, en doen we een goede verdeling van de taken en de inzet op welke items wie wat doet.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde. Ik dank ook de heer De Vis. Dat volstaat? Goed.
Vooraleer ik naar onderwijs overga, zou ik een kleine schorsing geven van vijftien minuten. Dan kunnen jullie ondertussen een stukje fruit eten. Ik moet zorgen voor jullie gezondheid en welzijn. Dus een kwartiertje schors ik en dan beginnen we opnieuw met onderwijs. Dit met akkoord van onze gedeputeerde voor onderwijs, de heer Hertog.

[schorsing]

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik mag beginnen met onderwijs.
Mijnheer gedeputeerde, u vraagt het woord, u krijgt het woord. U had het mij op voorhand aangekondigd.
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Mevrouw de voorzitter, alvorens te beginnen aan onderwijs, ik had aan collega De Meerleer beloofd dat ik tijdens de rustige momenten ging surfen op de website Dender.be. Het is waarschijnlijk een thematiek die u ook interessant vindt, aangezien u in het verleden daar ook al vragen over gesteld heeft. Dus ik heb het even opgesnord. De website leert ons dat er tussen Dendermonde en de Waalse grens acht stuwen zijn op de Dender, waarvan er zes worden vernieuwd en één afgeschaft. Wat is de stand van zaken? Dendermonde: de nieuwe stuw is al in gebruik. Denderbelle is in studiefase. Momenteel wordt er gewerkt aan de project-MER. Dat is volgens mij ook het project waar de discussie over de fietsverbinding aan verbonden is. Aalst: de werken zijn gestart in 2015. Het einde wordt voorzien in 2020. Affligem zou worden afgeschaft. Denderleeuw is in studiefase. Het voorontwerp zou nog dit jaar moeten afgerond worden. Pollare, Ninove: het project moet nog worden opgestart. Idegem, Geraardsbergen: geen plannen. In gewoon Geraardsbergen: bouw van een nieuwe stuw gestart in 2016, einde voorzien in 2019. Dat is de stand van zaken momenteel van de dossiers.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Mijnheer De Meerleer? Dat is juist, de Dender was ons altijd genegen, ook als provincieraadslid, en de problematiek hieraan verbonden.

Dan ga ik over naar onderwijs. Dan heb ik een tussenkomst door de heer Lemaitre over de zin en de onzin van de provincie als inrichtende macht.

Mijnheer Lemaitre, u heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Inderdaad, onze jaarlijkse afspraak, gedeputeerde Hertog. Het is zo dat de provincie hier destijds gekozen heeft om met onderwijs te starten. Ik denk dat dat op dat ogenblik ook een juiste keuze was en dat de provincie een bepaalde niche opgevuld heeft en een bepaalde witte vlek ingevuld heeft en gezorgd heeft voor kwaliteitsvol technisch onderwijs en nadien ook voor volwassenenonderwijs. Ik denk dat het buiten kijf staat dat die scholen scholen zijn van een hoge kwaliteit. En uiteraard, zolang die scholen er zijn, denk ik dat we die ook op een goede manier moeten beheren. Daar zal een collega van mijn fractie straks nog een aantal zaken over vertellen.

Nu, ik blijf mij de bedenking maken, ondanks dat, of het op dit moment, vandaag de dag, nog een meerwaarde is of zin heeft dat de provincie die inrichtende macht is. We hebben de rol gespeeld. Ik denk dat die rol goed gespeeld is. Het resultaat mag er wezen. De vraag is: moeten we dit nu nog doen? Is dit nog een kerntaak van de provincie? U weet dat wij nogal graag de focus leggen op louter de kerntaken voor de provincie. Ik stel mij de vraag of het organiseren van onderwijs, inrichtende macht zijn, nog een kerntaak is. Ik weet dat de gedeputeerde gaat antwoorden: ieder politiek niveau zal als kerntaak onderwijs moeten hebben. Maar natuurlijk is dat niet zo. Kerntaken en ook een staatsstructuur wil zeggen dat je een aantal taken verdeelt. Het federale niveau heeft niet als kerntaak onderwijs. Die is geen inrichtende macht. We hebben daar in de staatsstructuur voor gekozen om dat op een andere manier te organiseren. Dus de facto zeggen: ieder niveau zou als kerntaak onderwijs moeten hebben, ik ben het daar niet mee eens. Ik denk dat dat niet zo is. Ik denk dat je voor onderwijs moet kijken hoe je efficiënt werkt en hoe je goed kunt werken. Dus het idee van: dat zou een kerntaak moeten zijn, dat is deze keer niet voldoende als antwoord. En dat is goed, want anders zeggen we hier alle jaren hetzelfde, dus ik ga nu een ander antwoord krijgen. Maar ik blijf wel met die vraag zitten. Is dat zinvol? Zeker nu bij de hervorming en de afslanking die we hebben. De provincie zal zich richten op de grondgebonden bevoegdheden, waar ze de kans heeft om zich te herprofilen en zichzelf te herdenken. Ik stel mij de vraag of het inrichten van onderwijs daar nog in past. Ik denk van niet. Ik denk dat het zinvoller zou zijn dat onderwijs overgeheveld zou worden naar bijvoorbeeld het gemeenschapsonderwijs. Dus ik vraag mij af: gaat de provincie door zoals zij de voorbije jaren bezig geweest is, verder inzetten op het onderwijs? Of gaat zij nu in het kader van deze hervorming toch een en ander herdenken en qua kerntaken ook een en ander herbekijken? Dank u wel.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Lemaitre. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het is inderdaad mijn jaarlijkse afspraak met collega Lemaitre rond dit thema. Ja, ik kan niet veel meer zeggen dan herhalen wat ik ook reeds in het verleden heb gezegd. Voor alle duidelijkheid, wanneer ik zeg dat onderwijs een kerntaak is van elk bestuursniveau, dan bedoel ik niet dat elk bestuursniveau een inrichtende macht moet zijn. Dat is iets anders. Maar ik vind wel dat elk bestuursniveau, elk politiek niveau, zeker in een land dat niet over ruime grondstoffen beschikt, maar alleen de grijze cellen als zijn grondstof heeft, onderwijs ter harte moet nemen.

Nu, los van het inrichtende macht zijn, ik heb vandaag van de N-VA begrepen dat er niet alleen taken zijn die we als provincie niet meer mogen doen, maar dat er ook taken zijn die we weliswaar zeer goed doen, maar best niet meer zouden doen omdat een ander ze misschien zou moeten doen. Dat is een nieuwe invalshoek. Dat is een beetje voortschrijdend inzicht misschien ook. Gelukkig denk ik dan altijd is er nog de grondwet om ons te behoeden voor zoveel willekeur. De grondwet spreekt nu eenmaal over vrijheid van onderwijs. Dat betekent dat ook provincies onderwijs mogen inrichten. Wij doen dat doordacht. We richten niet zomaar overal onderwijs in. Wij gaan niet de domme concurrentie aan die soms tussen andere netten weleens is opgetreden. Wij richten ons zeer specifiek op gemeentegrensoverschrijdend onderwijs bijvoorbeeld. De BUSO-scholen of BLO-scholen. Of zeer specifiek op nijverheidsonderwijs, wat zeer duur onderwijs is, waar andere netten niet altijd staan voor te trappelen. Of zeer specifiek op niches binnen onderwijs. De kapperschool bijvoorbeeld, wat een zeer specifieke niche is die anderen bijna niet doen. Maar wij zorgen ervoor met goede afspraken en vanuit de geschiedenis al dat we daarmee niet in domme concurrentie terecht komen. Betekent dat dat wij niet willen samenwerken met anderen?

Helemaal niet. Wij zitten momenteel al in scholengemeenschappen. Wat betreft het secundair onderwijs is dat met het gemeenschapsonderwijs. Wat betreft de scholen voor buitengewoon lager onderwijs zijn dat scholengemeenschappen met de scholen van steden en gemeenten. Dus wij werken wel degelijk samen met de publieke onderwijsverstrekkers, maar kunnen nog altijd onze eigen accenten leggen als inrichtende macht. Geloof me, mijnheer Lemaitre, op het terrein heerst er geen chaos door het feit dat de provincie een inrichtende macht is. Als er al chaos is op het terrein, dan is het waarschijnlijk door de onduidelijkheid die de discussie over de bestuurlijke optimalisatie met zich meebrengt, het BOS-verhaal. Of over een misschien te snel ingevoerd M-decreet zonder dat er duidelijkheid is voor iedereen. Of door de matrixen die maar niet in orde komen. Er waren er eerst acht dacht ik, dan vijf en dan zouden er nu terug acht zijn, maar het is nog altijd niet zeker over wat nu precies een brede eerste graad is, waar ondertussen iedereen zijn eigen definitie van kan geven. Of het nu een vereniging van schoolbesturen moet zijn in de toekomst of een schoolbestuur met bijzondere kenmerken. Of dat we campusscholen moeten worden of domeinscholen. Of dat er nu een nieuw erkenningscriterium komt voor de CVO's. Of dat er nu een hervorming van het secundair komt of niet. Wat nu precies de inhoud is van het stemverhaal, want ook daar kan iedereen zowat zijn eigen definitie aan geven. Ik denk dat door al die onduidelijkheden er veel meer onrust bestaat in het onderwijslandschap en niet zozeer door het feit dat de provincie Oost-Vlaanderen inrichtende macht zou zijn voor scholen die eigenlijk niet in concurrentie treden en een zeer specifieke niche vervullen. Maar zoals u weet, al die zaken waar onduidelijkheid over bestaat, behoren niet tot het provinciale bevoegdheidsniveau en zullen op een ander niveau moeten opgelost worden. Ondertussen denk ik dat wij, gelukkig gesteund door de grondwet, nog altijd op een zeer goede manier onderwijsverstrekker kunnen zijn.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.
Ik ga eerst het woord geven aan de heer eerste gedeputeerde.
Mijnheer Vercamer, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, iedereen weet dat het provinciaal onderwijs mij nauw aan het hart ligt. Hetzelfde verhaal dat Patriek Delbaere, directeur van OVSG, in het laatste nummer van Lokaal geschreven heeft over de eigenheid en identiteit van het gemeentelijk onderwijs, zou mevrouw Mathieu, de nieuwe directeur van POV, kunnen schrijven over ons provinciaal onderwijs. Met één kleine nuance: wij zijn specialisten, onder meer in volwassenenonderwijs. Zoals het gemeentelijk onderwijs specialist is in het kunstsonderwijs. Onze geschiedenis is er één van niet-concurrentie. De jonge Erov heeft in 1958-1959 een studie gemaakt waar er witte vlekken waren in Oost-Vlaanderen voor technisch en beroepsonderwijs. Want tot 1959 tot aan het schoolpad subsidieerden wij het vrij onderwijs en het gemeentelijk en stedelijk technisch onderwijs. Door het schoolpad mocht dat niet meer, waren er overal leemtes en gebrek aan die vormen van onderwijs. Wij zijn in dat gat gesprongen en vooralsnog staat men niet te trappelen om onze technische scholen over te nemen omdat ze juist zo duur zijn.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Lemaitre, u heeft het woord.

De heer Lemaitre

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. U weet dat ik een optimist ben, dus ik ga eerst focussen op waar we het over eens zijn, namelijk dat we onderwijs moeten ter harte nemen. Daarover zijn we het eens, gedeputeerde Hertog. Wat de andere dingen betreft die u verteld hebt, zijn we het op een heel aantal vlakken niet eens. In die zin, we zijn het nog over iets eens, ik zou het bijna vergeten. Ik heb namelijk nooit gezegd dat er een chaos zou zijn omwille dat de provincie onderwijs inricht. Ik heb dat niet gezegd, dus ook daar zijn we het over eens. Ik denk dat het inderdaad geen chaos veroorzaakt. Daar gaat deze discussie eigenlijk ook niet over. Het gaat ook niet over het in vraag stellen van de grondwet. Ik weet dat de grondwet dat inderdaad waarborgt. Dat is zeer duidelijk. Ik zet de grondwet op dat vlak ook niet opzij. Er zijn andere vlakken waar ik dat misschien liever wel zou willen doen als het over constitutionele zaken gaat, maar goed, het gaat over onderwijs. Dus ik stel op dat vlak de grondwet niet in vraag. Maar het gaat erover: moet je als provincie, moet je als dit niveau, de beleidskeuze maken om dat te doen? Het is niet omdat de grondwet waarborgt dat je onderwijs mag inrichten, dat je dat daarom als provincie moet doen. Er zijn ook provincies die ervoor kiezen om dat niet te doen. Dus het gaat eigenlijk over het verhaal van de kerntaken. Moeten wij dat als provincie doen? Ik stel vast dat het in andere provincies ook kan zonder dat de provincie onderwijs inricht. Dus het gaat vooral daarover. Moeten wij die keuze maken? Ik denk dat we dat eigenlijk niet zouden moeten doen. Ik denk dat het zinvoller zou zijn om ons te concentreren op de grondgebonden taken en andere zaken aan andere niveaus over te laten. Het is niet dat je dat niet mag doen, maar ik denk dat het logischer zou zijn om dat op een andere manier in te delen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Lemaitre.
Mijnheer gedeputeerde, mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Misschien nog een kleine toevoeging. Het feit dat we ons voornamelijk concentreren op nijverheidsonderwijs en CVO's houdt eigenlijk al in dat we ons een stuk ook naar economische en grondgebonden thema's oriënteren. Dus dat zit al ingebakken. Wij richten bijvoorbeeld geen algemeen vormend secundair onderwijs in, zoals anderen dat wel doen. Dat hebben wij nooit gedaan. Wij hebben ons zeer specifiek gericht naar de arbeidsmarkt. Daar komt het eigenlijk op neer. Dus dat is een stuk al economie en grondgebonden bevoegdheden.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u.

Dan mag ik overgaan naar de tussenkomst voorbehouden voor mevrouw De Cock. Deze zal gehouden worden door mevrouw Dhondt over het M-decreet.

Mevrouw Dhondt, u heeft het woord.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Op 1 september 2015 trad het M-decreet in werking. Daardoor kunnen leerlingen die vroeger in het buitengewoon onderwijs terechtkwamen, met redelijke aanpassingen nu ook naar het gewoon onderwijs. De provincie heeft verscheidene scholen buitengewoon onderwijs en we hebben daar een aantal vragen bij. Is er in de provinciale scholen voor buitengewoon onderwijs een daling van het leerlingenaantal? Zo ja, in welke types? Zijn er daardoor leerkrachten verschoven naar het gewoon onderwijs? Anderzijds, merken jullie in de provinciale scholen van het gewoon onderwijs een toename van leerlingen door het M-decreet? Hoe gaan de scholen daarmee om? Is er voldoende begeleiding voorzien? Ten slotte: geeft de provincie sinds de invoering van het M-decreet ook extra middelen aan de provinciale scholen voor gewoon onderwijs of zijn die Vlaamse middelen voldoende?

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw Dhondt.

Dan geef ik het woord aan gedeputeerde Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij hebben in de provincie Oost-Vlaanderen drie provinciale scholen voor buitengewoon lager onderwijs. De Zeppelin in Assenede, De Zonnewijzer in Eeklo en Claevervelt in Buggenhout. We hebben twee scholen voor buitengewoon secundair onderwijs, Spectrum te Buggenhout en het Provinciaal Instituut te Ronse. Die bieden een veelheid aan opleidingen en types aan. Ik stel voor dat ik die niet allemaal oplees, maar dat ik die schriftelijk aan de collega zal bezorgen.

Haar specifieke vragen, is er een daling van het leerlingenaantal? Ja, er is een daling door de invoering van het M-decreet, wat ook te verwachten was. De daling zet zich niet overal op dezelfde manier door, omdat het soms ook gepaard gaat; bijvoorbeeld, een aantal van onze scholen hebben op hetzelfde moment ook een type 9 ingevoerd, dus is er een grote instroom van leerlingen met autismespectrumstoornis. Dat compenseert dan een beetje de daling in het basisaanbod. Maar algemeen kun je zeggen dat de 5 scholen voor buitengewoon onderwijs die we hebben, in het schooljaar 2015 795 leerlingen telden en dit schooljaar 720. Dus op 2 jaar tijd is daar een daling merkbaar van, als ik snel reken, een 10%. Dus er is een daling, wat eigenlijk ook wel te verwachten was door de invoering van het M-decreet.

Zijn er leerlingen verschoven naar het gewoon onderwijs? Niet echt. De leerlingen die in gevaar kwamen op de lagere scholen in Buggenhout en Assenede zijn opgevangen doordat ze in het waarborgregelingsstelsel zijn gestapt, wat volgens mij ook in andere netten het geval was, waarbij zij hun expertise ten dienste stellen van scholen voor gewoon onderwijs binnen hun scholengemeenschap en waarvoor zij extra omkaderingsmiddelen hebben gekregen.

Is er een toename van leerlingen door het M-decreet in onze gewone provinciale scholen? Daar hebben wij eigenlijk niet echt weet van, omdat wij eigenlijk altijd veel zorg gedragen hebben en heel open gestaan hebben voor de moeilijkere leerlingen zal ik maar zeggen, die men vroeger al eens gemakkelijk naar het buitengewoon onderwijs stuurde. Dus die zijn eigenlijk altijd al opgevangen geweest in ons gewoon onderwijs. Dus ik kan niet echt zeggen dat er een duidelijke toename van het aantal leerlingen is door het M-decreet. Wij hebben, zoals gezegd, al jarenlang een professioneel gestructureerde interne cel voor leerlingenbegeleiding. Dus dat kan opgevangen worden binnen onze scholen mocht er een toestroom van leerlingen zijn. Onze scholen kunnen natuurlijk ook altijd beroep doen op de expertise van onze cel voor schoolmaatschappelijk werk.

Kunnen de scholen/leerkrachten rekenen op leerkrachten uit het buitengewoon onderwijs? Zoals gezegd, dat is de rekening van het waarborgproject. Middelen die toegekend worden aan het officieel gesubsidieerd onderwijs, daar kunnen zij op rekenen, maar ik denk dat dat voor alle netten het geval is.

Geeft onze provincie extra middelen aan de provinciale scholen voor gewoon onderwijs om die eventuele toestroom op te vangen? Neen, wij geven daar geen extra middelen aan. Wij gaan ervan uit dat de huidige omkadering, weliswaar gekoppeld aan die waarborgregeling, voldoende moet zijn om dit te borgen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.

Goed, dan ga ik over naar de tussenkomst van de heer Moens over de promotie van STEM-richtingen via de techniekacademie en het uitbreiden van STEM-richtingen in de eigen provinciale nijverheidsscholen. Mijnheer Moens, u heeft het woord.

De heer Moens

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, de laatste jaren komen heel wat bedrijven tot de trieste vaststelling dat ze nauwelijks nog aan geschoolde technici en vaklieden komen. De daling van de instroom in het technisch onderwijs en ook de imagoproblematiek zijn daarbij de belangrijkste problemen. Recentelijk werden door verschillende instanties initiatieven genomen om het technisch onderwijs op te waarderen en de beroepen die daaruit voortvloeien in een positiever daglicht te stellen. Ook de provincie Oost-Vlaanderen neemt hier initiatief via de subsidiëring van techniekacademies. De recentelijke aanpassing van het subsidiereglement maakt het mogelijk om het aantal academies uit te breiden, wat natuurlijk heel positief is. Maar in vergelijking met de provincie West-Vlaanderen scoort onze provincie eigenlijk eerder zwak qua aantal. In West-Vlaanderen is er in 60 van de 62 gemeenten een techniekacademie. In Oost-Vlaanderen slechts 12 gemeenten op de 65. Ook het aangepast reglement zal er niet voor zorgen om dit bij te benen. Ik merk ook dat er in slechts 2 van de 4 gemeenten waar de provincie zelf nijverheidsonderwijs voorziet, STEM-richtingen aanbiedt, een techniekacademie wordt ingericht. Onze suggestie is om in alle provinciale nijverheidsscholen een techniekacademie op te richten. Daarnaast vragen wij ook aan de gedeputeerde om te bekijken of het aanbod van STEM-richtingen in de eigen provinciale scholen niet uitgebreid kan worden. Dan heb ik het vooral over die clusters waar we bijvoorbeeld de richting elektriciteit op technisch niveau aanbieden, maar niet op beroepsniveau. Dat kan een meerwaarde zijn. Dat maakt dat de kwaliteit van die technische richting sterker wordt, omdat leerlingen kunnen doorstromen naar het beroeps en dat ze daar eigenlijk niet moeten worden gehouden, wat dikwijls zorgt voor een niveauverlaging van het technisch onderwijs. Vandaar mijn vraag.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Moens.

Tussenkomst? Ja, geen probleem.

De heer Verzele

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik denk dat er een beetje een fout beeld wordt geschept, omdat men dat enkel toespitst op het technisch onderwijs. De mensen die bezig zijn met de STEM-richtingen – ten eerste is dat gegroeid vanuit West-Vlaanderen. Het is nogal logisch dat bijna elke gemeente van West-Vlaanderen ingaat op het verhaal, omdat daar ook de groeibasis is van dat verhaal. Wij hebben ook vanuit de gemeente Kruishoutem persoonlijk bezoek gehad vanuit die hoek, waar men de vraag stelt naar uitbreiding toe van Oost-Vlaanderen. Men zoekt natuurlijk dan de gemeenten die het meest westelijk gelegen zijn van onze provincie. Men heeft die vraag naar ons gesteld en steekt vooral de reden naar het antwoord dat er minder gemeenten in Oost-Vlaanderen actief zijn aan zichzelf omdat zij gewoon die basis minder hebben uitgezocht. Men is gestart vanuit West-Vlaanderen. Men heeft daar ook duidelijk het verhaal verkondigd dat het niet enkel toegespitst is naar mensen van het technisch onderwijs, dat men dat ook ruimer wil zien. Er is een praktische basis bij die opleidingen, maar het is ook gericht naar uitvindingen toe, naar creativiteit toe en niet enkel naar puur basis technisch onderwijs, zoals elektriciteitsrichtingen en zo verder. Het gaat dus niet enkel om het opwaarderen van het technisch onderwijs. Dus dat beeld is niet juist geschetst naar mijn mening. Ook daar is de vraag vooral gespitst, er is inderdaad een belangrijke rol vanuit de provincie. Daar is ook de inbreng vanuit de gemeente heel

DEBATTEN

belangrijk. Dus het feit dat je moet vanuit de gemeente daarachter staan, ook zelf een financiële input moet hebben en achter het verhaal moet staan, is maar al te eenvoudig om heel het verhaal door te schuiven naar de provincie. Waar de heer Moens uiteraard wel gelijk in heeft, het zou zeer aangenaam zijn voor de gemeenten dat de provincie mee in het verhaal stapt. Dat is positief aan het verhaal, maar ik vind het totaal niet juist voorgesteld. Dit is niet het verhaal dat werd verkondigd, tenzij de personen van STEM zelf een totaal fout verhaal geschetst hebben bij de gemeenten. Ik kan alleen maar zeggen wat ik gehoord heb. Niet meer, niet minder.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Verzele, dank u, burgemeester.
Een tussenkomst, mijnheer Moens.

De heer Moens

Ik wil toch reageren op de heer Verzele. Waarom richt ik het niet naar de ASO-scholen? Omdat het provinciaal onderwijs enkel TSO aanbiedt. Ik weet: natuurlijk door het inrichten van STEM-academies ga je niet enkel het technisch onderwijs opwaarderen, maar ook de effectieve STEM-richting in het ASO. Natuurlijk sta ik daar ook achter. Maar ik heb dat ook niet zo uitgelegd. Ik denk dat u mij dan verkeerd begrepen hebt.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mijnheer Verzele.

De heer Verzele

Ja, heel kort. Ik denk dat ik het niet fout begrepen heb. Het klopt inderdaad dat het in ons geval naar technisch onderwijs wordt gericht, maar ik heb toch de indruk dat het verhaal wel naar technisch onderwijs werd gericht, maar vanuit STEM is het zeker ruimer gezien. Ik wou dat gewoon even verduidelijken. Voor mij komt dat niet zo over.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Verzele.
Mevrouw Zenner, u vraagt het woord, u krijgt het woord.

Mevrouw Zenner-De Gryze

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zou toch ook even willen tussenkomen, want er is hier toch een beetje een misverstand. U spreekt van een STEM-techniekacademie, maar dat is het niet. Een techniekacademie is om bepaalde leerlingen, zeker vanuit het basisonderwijs, om die te triggeren, om te zeggen: ga naar die richtingen techniek. Want binnen alle nijverheidsscholen is het STEM-verhaal een realiteit, dat is er al. Die zijn gespecialiseerd daarin. Die geven STEM. Dus ik denk dat daar een misvatting is van die techniekacademie en de STEM-richtingen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Zenner. De heer Verzele en dan zie ik mevrouw Haentjens.
Mijnheer Verzele.

De heer Verzele

Mevrouw, heel kort aanvullen. Ze heeft groot gelijk. Men heeft zelfs de nadruk gelegd vanuit de hoek van STEM om het zeker niet te specialiseren naar het technisch onderwijs toe. Men heeft daar zwaar de nadruk op gelegd. Dus ik kan het verhaal van mevrouw Zenner zeer sterk benadrukken.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u. Mevrouw Haentjens en dan de heer Moens.

Mevrouw Haentjens

Ik wil daar toch iets aan toevoegen, want ik ben heel nauw betrokken bij dat verhaal, STEM-academie in West-Vlaanderen. Het is zo dat men dat daar aanbiedt aan iedereen. Maar daar waar het georganiseerd wordt, is soms een school die wel zulke faciliteiten heeft en andere scholen hebben die faciliteiten niet. Maar de school biedt het dan aan en het wordt aangeboden voor gelijk welke leerling uit gelijk welke achtergrond. Ik heb uit de zittingen hier begrepen dat er, als iemand zich aanbiedt om een STEM-academie te organiseren, dat die subsidies krijgen. Maar bijvoorbeeld in West-Vlaanderen is er ook een uitgewerkt programma. Hier heb ik daar nog niet over gehoord. Het is wat de betrokken persoon zegt dat hij gaat geven, dat er gegeven wordt. Dus dat is eigenlijk een groot verschil tussen Oost- en West-Vlaanderen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Vooraleer het woord te geven aan de heer Moens, de heer Verzele wil nog tussenkomen en dan de heer Moens.

De heer Verzele

Ik wou terug het verhaal ontcrachten. Als het over de faciliteiten zelf gaat, het is inderdaad nogal wies dat men dan denkt aan de technische scholen. Maar ook daar is het verhaal niet juist. Men heeft gecommuniceerd naar ons toe en dan naar de gemeenten toe dat als we het gebouw zelf kunnen aanbieden, zij zelf voor die faciliteiten kunnen instaan zonder enige vorm van meerkost in het project dat ze voorstellen. Dus ik moet mevrouw Haentjens haar verhaal ontcrachten. Het is dus niet juist. Als het toch juist zou zijn, dan moet ik die mensen eens contacteren die op bezoek geweest zijn, want dan zou hun verhaal niet juist zijn. Dat kan ook natuurlijk, mevrouw de voorzitter, dat de mensen van STEM mij een totaal fout verhaal hebben voorgeschoteld. Dat is misschien mogelijk. Dan heb ik mij laten bedotten door die mensen, maar dan ga ik hen wel contacteren. Als mevrouw Haentjens gelijk heeft, ga ik direct met die mensen contact opnemen. Ik laat mij dan uiteraard als burgemeester niet bedotten door mensen die even op bezoek komen. Maar dit verhaal strookt niet met hetgeen ik gehoord heb al twee keer bij beide sprekers van mijn linkerburens, aan uw rechterzijde, mevrouw de voorzitter, die uw mannetje staat telkens. Alstublieft.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer de burgemeester, dank u, mijnheer Verzele.
Mevrouw Haentjens, nu ga ik eerst uw collega, de heer Moens, het woord geven en dan is het aan u.
Mijnheer Moens, u heeft het woord.

De heer Moens

Mijnheer Verzele, ik denk toch dat u niet kunt ontkennen dat de laatste twee decennia de instroom in het technisch onderwijs, het technisch nijverheidsonderwijs, zeer sterk is gedaald. Toen ik in een technische school zat, waar ik nu zelf les geef, zaten we bij de richtingen elektriciteit, de richtingen mechanica met

DEBATTEN

28, 30, 32 leerlingen. Een school middenin de Kanaalzone waar heel veel grote industrie is. Nu worden die richtingen bevolkt met 3, 4, 5 leerlingen. Dat is merkkelijk een zeer sterke achteruitgang. Dat merkt men zowel in het vrije onderwijs als in het gemeenschapsonderwijs. Grote bedrijven als Volvo en Arcelor zijn eigenlijk op zoek en geraken niet meer aan geschoolde krachten. Natuurlijk, dat STEM-onderwijs mag gericht zijn op het ASO. We moeten fantastische ingenieurs hebben. Daar geef ik u gelijk in. Maar ook de nijverheidsscholen zelf hebben echt wel nood aan een opwaardering. We moeten ook leerlingen meegeven dat dat geen minderwaardig onderwijs is. Trouwens, ook het beroepsonderwijs is dat niet. Dat is dikwijls verkeerdelijk.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Moens.

Mevrouw Haentjens en dan de heer Verzele. Niet de heer Verzele en dan mevrouw Haentjens.

Mevrouw Haentjens

Mijnheer, ik moet u volkomen gelijk geven. U hebt gelijk, want die pakketjes hebben wij al in transport gedaan. Alles is voorbereid, alles zit in volledige pakketten. Maar wanneer zij scholen kunnen aanspreken die infrastructuur hebben, hebben zij natuurlijk meer mogelijkheden om iets aan te bieden. Maar zij hebben dat evengoed gedaan in refters waar zelfs geen tafels en stoelen zijn. Dus het aanbod zijn uitgedokterde projecten die de leerlingen doen. En ik moet zeggen: ten huize van ons zijn ze er al in gestoken. Dus ik ken ze vrij goed.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Haentjens.

Mijnheer Verzele, de laatste keer en dan geef ik het woord aan de gedeputeerde.

De heer Verzele

Het is inderdaad moeilijk als de voorzitter bepaalt dat dit de laatste tussenkomst is. Bedankt, mevrouw. U heeft gelijk. Als dame heeft u zeker gelijk in dit halfroond. Het wordt hier tot overvloed verteld, inderdaad. Maar het feit dat mevrouw Haentjens dit verhaal bevestigt, is een teken dat ik het aan het juiste eind heb. Maar uiteraard gaat men op zoek naar locaties waar het aanbod mogelijk is. Wij hebben niet de mogelijkheid technisch onderwijs aan te bieden in een kleinere gemeente. Misschien in een toekomstige gemeente kun je dat wel, maar goed, dat is een ander verhaal. Ik kan alleen maar zeggen dat wij bereid zijn om lokalen aan te bieden. Dat hangt dan af van de gemeente. Dus dit verhaal wordt bevestigd. Dank u wel, mevrouw Haentjens, daarvoor.

Maar ik ga toch even naar de heer Moens terug. Ik betreed nog altijd zijn betoog niet bij, omdat hij een verhaal aanhaalt dat hier niet rechtstreeks mee te maken heeft. Het technisch onderwijs, inderdaad is er een leerlingenaantal dat gedaald is. Het is niet al te populair. Het verhaal moet worden bevestigd, moet worden aangemoedigd. Maar dit is niet het debat dat hier aanwezig is. Het gaat over STEM. Ik heb daarnet aangekondigd dat het niet enkel gericht is naar het technisch onderwijs toe. Dit heeft eigenlijk niets te maken met het debat. Dat het technisch onderwijs een push nodig heeft en constant moet ondersteund worden, is een terechte opmerking van de heer Moens, maar heeft in deze discussie niets, maar dan ook niets te maken. Dat wilde ik nog even meegeven. Dank u wel, mevrouw.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Verzele, dank u.

Mijnheer Moens.

De heer Moens

Heel kort. Ik ben er echt van overtuigd dat techniekacademies zowel een meerwaarde kunnen zijn voor de opwaardering van technisch en beroepsonderwijs, nijverheidsonderwijs, als voor de STEM-richtingen in het ASO. Al die facetten gaan we echt moeten bespelen, want daar hebben we overal mensen in nodig.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Moens.
Ja, mevrouw Haentjens en dan de heer Verzele.

De heer Verzele

Ik ga niet meer reageren, mevrouw, want ik mag niet meer van mevrouw de voorzitter. Dus ik ga bij dezen niet meer reageren.

Mevrouw de voorzitter

Nee, nee, mijnheer Verzele, ik heb dat graag. Van mij mag u. Ja, ja, het reglement, ik weet het, mijnheer eerste gedeputeerde. Maar u weet dat ik probeer ... we gaan goed afspreken. De heer Verzele, mevrouw Haentjens en dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde of het moet zijn dat er nog een tussenkomst is. Goed. Kort, maar niet herhalen.

Mevrouw Haentjens

Ik wilde daar alleen nog iets aan toevoegen dat ik vandaag pas vernomen heb. Het gaat hier over het motiveren van jongeren uit het basisonderwijs. Vandaag is het resultaat bekendgemaakt dat zij in de wiskundeproef bij de hoogste scoorden. Dat zijn leerlingen van het vierde leerjaar. Maar er is wel gezegd dat ze voor wetenschappen maar juist voldoen aan het basispakket. Dus ik wil nog eens bevestigen dat STEM eigenlijk nodig is, ongeacht welke richting dat je daar achter ook gaat doen. We moeten ze vormen vanaf dat ze jong zijn.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Haentjens.
Mijnheer Verzele, goed?
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Alles is gezegd, mevrouw de voorzitter.

Mevrouw de voorzitter

Zo ziet u maar, mijnheer gedeputeerde, dat een discussie toch belangrijk is. Zo weet eenieder wie wat zegt en wat wilt. Mijnheer gedeputeerde, ik geef u opnieuw het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Ik vond het een heel interessante discussie en debat, wat alleen maar bewijst, vind ik, dat onderwijs echt een kerntaak van elke overheid moet zijn als dat zulke discussies met zich mee kan brengen. Natuurlijk, *what's in a name?* Men noemt dat in West-Vlaanderen techniekacademies en wij noemen dat ook techniekacademies, maar dat betekent niet dat de vlag altijd dezelfde lading, of toch niet voor 100% dezelfde lading dekt. In West-Vlaanderen is het ook anders ontstaan. Het is eigenlijk al jaren geleden ontstaan vanuit de hogeschool VIVES, die daar, heb ik mij laten vertellen, vier personeelsleden permanent voor vrijstelt. Dat is wat men mij verteld heeft, en dat men een totaal andere aanpak heeft. Wij richten ons inderdaad meer naar scholen. Waarom? Omdat we jongeren willen laten kennismaken met wat een nijverheidsschool, wat een techniek echt kan zijn als ze dat zouden studeren. Het West-Vlaamse voorbeeld is eerder gericht op: zelfs als er geen school is, leveren we zelf materiaal aan en maakt ge kennis met wetenschap, techniek en innovatie, wat een andere invalshoek is. De begeleiding is ook een beetje anders. Er gebeurt meer begeleiding vanuit de hogeschool in West-Vlaanderen. Wij hebben ook getracht om de hogescholen in onze provincie warm te krijgen om in een gelijkaardig verhaal, niet hetzelfde verhaal, maar een gelijkaardig verhaal, in te stappen. Maar daar was minder animo voor, dus hebben wij zelf een voorstel uitgewerkt. Dus we zijn later begonnen en onze aanpak is ook een beetje anders, maar we richten ons inderdaad meer naar specifiek technisch uitgeruste werkvloeren zoals je die vindt in nijverheidsscholen. Dat doen wij meer. Ook gemeenten kunnen dat nu inrichten, maar wij vragen toch altijd dat zij samenwerken met een nijverheidsschool of met een bedrijf dat over de materialen beschikt, waardoor men echt kan kennismaken met wat er op het terrein is en minder met een pakketje dat wordt aangeleverd, zoals dat bij West-Vlaanderen is. Beide voorstellen en beide werkwijzen zullen zeker hun voordelen hebben of hun nadelen hebben. Ik ben al blij dat zowel West-Vlaanderen als Oost-Vlaanderen er volop mee bezig is.

De vraag werd gesteld om het in alle vier van onze PTI's te doen. Ik heb daar geen enkel probleem mee, maar er zijn er nu al twee waar het gebeurt. De derde waar het niet gebeurt, PTI Eeklo meer bepaald, daar gebeurt het eigenlijk niet omdat die al vele jaren een eigen systeem hadden waarbij ze elk jaar de basisscholen uit de regio aanschrijven en hen uitnodigen om ook daar een bezoek te brengen en een begeleiding te doorlopen en een werkstuk af te leveren. Dus zij hadden hun eigen systeem dat draait op de vrijwillige medewerking van alle leerkrachten buiten hun uren. Dan ben ik niet de persoon ernaar om te zeggen: jullie moeten daarmee stoppen en je moet per se dit systeem overnemen. PTI Ninove, dat is een ander probleem. De school heeft geen eerste graad. Ons PTI Ninove heeft een tweede en een derde graad, maar de eerste graad is eigenlijk de middenschool van het gemeenschapsonderwijs. Dus het is een beetje moeilijk. Het heeft ook te maken met het feit dat er een tijdje geen directeur is geweest of geen vaste directeur. Maar het is een beetje moeilijk om het in te richten wanneer je een rekrutering voert. Want er zit toch altijd een rekruteringsmoment in als een school dat doet. Wanneer die rekrutering er alleen toe leidt dat een andere school de leerlingen zou krijgen. Dus dat ligt daar wat moeilijk. We zijn daar bezig om een samenwerkingsakkoord te krijgen tussen het PTI Ninove en de middenschool van het gemeenschapsonderwijs. Maar nogmaals, ik ga mij niet uitspreken over de voor- of nadelen van beide systemen. Ze zijn verschillend. Wij denken dat wij een goed systeem hebben. We gaan er nu op verder. We hebben het verruimd. We hopen ook volgend jaar er meer te kunnen inrichten. In West-Vlaanderen is men er al veel langer mee bezig en men werkt rechtstreeks naar de gemeenten toe. Maar we zien wel of we op termijn hetzelfde resultaat kunnen behalen.

Dan was er ook de vraag rond toekomstige programmaties met betrekking tot STEM-opleidingen in onze eigen scholen. We bieden al een hele ruime waaier van STEM-opleidingen aan. Onze vier PTI's zijn eigenlijk STEM-scholen, punt. Daar is geen discussie over. We bieden al een ruime waaier aan studierichtingen, zowel TSO als BSO. Ik ga ook niet een opsomming geven, maar het zijn er 34 in totaal. Mogelijke nieuwe programmaties zijn inderdaad nog beperkt. Natuurlijk omdat er in eerste instantie een programmastop werd ingevoerd. Dus het was nogal moeilijk, want net op het moment dat iedereen interesse heeft in STEM-opleidingen werd er een beetje een programmastop ingevoerd. Die algemene stop werd licht versoepeld speciaal voor de STEM-opleidingen. Dan mocht dat vrij geprogrammeerd worden. We hebben aan onze scholen gevraagd om hun eigen aanbod kritisch te bekijken en de mogelijkheid te onderzoeken om eventuele hiaten op te vullen. Al onze scholen, niet alleen de vier STEM-scholen, maar al onze scholen, hebben die oefening gemaakt op basis van een aantal parameters. Eén. Hebben wij de geschikte infrastructuur of kunnen wij met een beperkte investering de infrastructuur voorzien? Twee. Hebben wij wel voldoende uren in ons lestijdenpakket? Want zoals u weet, een nieuwe richting moet het eerste schooljaar met het bestaande lestijdenpakket doen. En aangezien scholen slechts 96,5% van hun lestijdenpakket krijgen, blijft er niet altijd veel over. Drie. Is er ook nood in de regio voor dergelijke opleidingen? We willen zoals gezegd niet aan domme concurrentie doen. Dat hebben we daarstraks al aangekondigd. Daarnaast moet zo een programmatie natuurlijk ook

goedgekeurd worden in de scholengemeenschap en mag er geen overlap van opleidingen zijn. Het resultaat van die oefening was dat er voor het schooljaar 2014-2015 wel degelijk bijkomende programmaties van STEM-richtingen gebeurd zijn. In PTI Zottegem tweede en derde graad BSO elektrische installaties, PTI Hamme tweede en derde graad TSO elektrische installatietechniek, PTI Ninove tweede graad houttechnieken en derde graad industriële ICT. We zullen die oefening uiteraard opnieuw doen wanneer de matrixen van de hervorming bekend zijn, want alle namen gaan veranderen en alle programmaonderdelen gaan door elkaar gehutseld worden. Dan zullen we dat zeker opnieuw doen. Daarnaast wil ik er tot slot op wijzen dat de provincie Oost-Vlaanderen als een van de eerste schoolbesturen in Vlaanderen het STEM-charter ondertekend heeft, waarbij we duidelijk willen maken dat wij ten volle achter heel het STEM-verhaal gaan. Alleen zou ik toch zo snel mogelijk ook van de hogere overheid duidelijk weten wat nu precies allemaal STEM is en wat niet, want daar bestaat nog altijd zeer veel onduidelijkheid over.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde, ik dank u.

Dan ga ik over naar mevrouw Zenner. Als onderwijs nauw aan het hart liggend, geef ik haar het woord voor het flankerend onderwijsbeleid en opvoedingsondersteuning, middelen, bovenlokale samenwerkingsverbanden.

Mevrouw Zenner, u heeft het woord.

Mevrouw Zenner-De Gryze

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Gedeputeerden, collega's. Ik richt mij hier wel tot twee gedeputeerden, daar mijn tussenkomst gaat over enerzijds het flankerend onderwijsbeleid en anderzijds over opvoedingsondersteuning. Want uit ondervinding weet ik dat opvoedingsondersteuning toch wel heel nauw aansluit bij onderwijs.

Dan start ik met het flankerend onderwijsbeleid. De band tussen onderwijs en arbeidsmarkt verbeteren, met andere woorden: de doorstroming vanuit onderwijs naar de arbeidsmarkt. Verhogen van de tewerkstelling van jongeren in het deeltijdsonderwijs. STEM-onderwijs stimuleren en promoten. Educatieve projecten ontwikkelen. Projecten rond ongekwalificeerde uitstroom. Dit zijn maar enkele initiatieven die concreet gestalte krijgen of kregen dankzij het provinciaal flankerend onderwijsbeleid. Het flankerend onderwijsbeleid is een enorme meerwaarde voor het netoverschrijdend onderwijsveld. We zien jammer genoeg dat er dit jaar geen extra budget aangewend wordt om nieuwe initiatieven te ondersteunen. En wat bij de afslanking van de provincies, zal dit geen ingreep zijn op onze mogelijkheden om middelen voor het flankerend onderwijsbeleid verder in te zetten?

Dan ga ik over naar de opvoedingsondersteuning. Het provinciebestuur heeft heel wat jaren ingezet op initiatieven voor opvoedingsondersteuning. Daarbij werden vooral bovenlokale samenwerkingsverbanden sterk gestimuleerd. Heel wat van de ouders konden beroep doen op die opvoedingsondersteuning of gezinsondersteuning. Het steunpunt signaleert ook daarin nieuwe noden, behoeften en ontwikkelingen op het terrein. Maar wat zien we? Voor opvoedingsondersteuning worden in het budget 2017 alle subsidies op nul gezet. Vanwaar deze keuze? Betekent dit een verminderde inzet op dit domein? Op welke manieren komen we dan wel tegemoet aan de noden die er zijn? Vandaag ligt het accent op de Huizen van het Kind. Laat dit voldoende ruimte over voor bovenlokale samenwerking of is dit een koerswijziging? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Zenner. Ik geef eerst het woord aan gedeputeerde Hertog. Goed?

U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega Zenner, de schrik dat het negatieve repercussies zou kunnen hebben op ons flankerend onderwijsbeleid hadden wij ook in eerste instantie. Maar die is toch een beetje teruggeschroefd, omdat er binnen het Vlaams regeerakkoord duidelijk gesteld werd dat de provincies wel

DEBATTEN

nog een flankerend onderwijsbeleid mogen voeren indien die initiatieven aansluiten bij Gewest-materies. Opvoedingsondersteuning sluit natuurlijk meer aan bij persoonsgebonden materies en wordt dus niet in ons flankerend onderwijsbeleid opgenomen. Wat wordt er wel in opgenomen? Het bevorderen van de aansluiting van onderwijs bij de arbeidsmarkt, bevorderen van de studiekeuze in het algemeen en voor STEM-studierichtingen in het bijzonder, het levenslang leren, het bevorderen van gekwalificeerde uitstroom, zoals vermeld. Dus wij kunnen volop blijven inzetten op die thema's, maar de thema's die persoonsgebonden aangelegenheden meer betreft, bijvoorbeeld opvoedingsondersteuning maar ook het bevorderen van de geletterdheid wat we vroeger ook deden, die zullen wij moeten laten vallen. We hebben ons wat meer gespecialiseerd. Maar dat kan ook betekenen dat we door ons meer te specialiseren nog dieper kunnen gaan op bepaalde thema's. Wat betreft het persoonsgebonden gedeelte verwijst ik graag naar mijn collega Couckuyt.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer gedeputeerde Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wat de opvoedingsondersteuning betreft is het inderdaad zo dat de middelen op nul gezet werden, omdat het reglement ook afgeschaft was en wij hebben deze middelen via het reglement bepaald. Eind 2015 hebben we dit reglement afgeschaft. Niet alleen omwille van het feit dat het zorgde voor een eerder versnipperde inspanning via de oproepen. Een inspanning die wel een goed resultaat had op het terrein, maar die niet verder gedeeld werd. Een tweede reden waarom wij er anders willen op inzetten, is dat de ondersteuning rond gezinsbeleid meer in de focus lag. Dus een verbreding, breder dan opvoedingsondersteuning. Daarom zijn de middelen verschoven naar werkmiddelen. Via die werkmiddelen geven wij uiteraard geen subsidies meer, maar proberen we onze doelen op een andere manier te bereiken. De inspanning is niet verkleind. We zetten in op ontmoetingen, uitwisselingen, inspiratie, bovenlokale samenwerking, deskundigheidsbevordering, en we maken dat concreet door regionale leernetwerken en provinciale trefdagen. Hierdoor kunnen wij voor iedereen in Oost-Vlaanderen die rond opvoedingsondersteuning of rond preventieve gezinszorg werkt, een aanbod doen. Dus de middelen zijn heroriënteerd, maar worden verder ingezet. We voorzien ook de Week van de Opvoeding. We voorzien ook intervisie rond pedagogisch adviesverstrekkers. We bieden ook ondersteuning op maat voor lokale actoren, zodat zij een vooruitgang kunnen maken in lokaal gezinsbeleid. Want op een aantal plaatsen is dit helemaal nog niet opgenomen. De inzet die we doen is vaak in de context van opstart of verdere uitbouw van de Huizen van het Kind. Maar ook gemeenten waar nog geen Huis van het Kind is, worden ondersteund en gestimuleerd om werk te maken van een gezinsbeleid op maat van de gezinnen in die gemeenten. Dus er is geen sprake van een echte koerswijziging, wel een verbreding van de oriëntering en wel een andere manier van de middelen aanwenden. Wel, de focus vraagt meer aandacht. De efficiëntie is veel groter, de effectiviteit is ook groter. Dit is natuurlijk geen overbodige luxe, net omwille van het feit dat opvoedingsondersteuning verruimd is tot preventieve gezinsondersteuning, maar ook rond sociale cohesie en preventieve gezinszorg. Dus gans de focus is ernstig verbreed en door de inzet via werkmiddelen kunnen wij hier volop op inspelen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.
Dat volstaat, mevrouw Zenner? Goed, dank u.
Dan gaan we over naar de vraag van mevrouw De Jonge over de fusieoperaties volwassenenonderwijs en de impact op het opleidingsaanbod. Mevrouw De Jonge, u heeft het woord.

Mevrouw De Jonge

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, de provincieraad keurde op 25 mei 2016 de fusie van het PCVO Meetjesland en Het Perspectief PCVO met ingang van 1 september goed. Want het is niet

onlogisch om naar grotere scholen te gaan, zeker gezien de plannen van de Vlaamse overheid. Op het Vlaamse niveau staan er hervormingen op stapel waardoor de CVO's in de toekomst geen specifieke lerarenopleiding en hogere beroepsopleidingen meer zullen kunnen inrichten. Als CVO zal je ook minimaal over een aantal lesuren beschikken om te kunnen blijven bestaan. Dat dreigt mogelijk in de toekomst een probleem te worden. Het Oost-Vlaams provinciaal onderwijs telt vijf centra: Het Perspectief PCVO, PCVO Meetjesland, PCVO Dender en Schelde, PCVO VIVA en PCVO Scheldeland. Dat had ik al gezegd, sorry. De eerste fase van de fusieoperatie, namelijk PCVO Meetjesland en Het Perspectief PCVO, is reeds een feit. Maar ook VIVA en Dender en Schelde zijn vragende partij om op korte termijn mee te stappen in een fusieoperatie. Het is dus belangrijk dat de vragende partijen gehoord worden en het provinciebestuur een tweede fusieoperatie op poten zet. Want ook in Ninove hebben wij een PCVO dat dan onder Dender en Scheldeland valt, waar heel wat opleidingen worden aangeboden. Vandaar onze bekommernis. Zal PCVO Dender en Schelde mee in een tweede fusieoperatie zitten? Dat zijn mijn vragen. Zal een fusie aanleiding geven tot het verschuiven van een opleidingsaanbod? En fusieoperaties geven ook meestal aanleiding tot rationaliseren. Zullen hier jobs sneuvelen?

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw De Jonge. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, voorzitter. Bij het inrichten van het onderwijsaanbod moet elk schoolbestuur natuurlijk in de eerste plaats rekening houden met de spelregels die opgelegd worden door de Vlaamse overheid en die veranderen nogal fundamenteel op 1 januari 2017 wat betreft de CVO's. Ik ga niet elke verandering toelichten, maar misschien stilstaan bij die die van belang zijn met de vraag die daarnet gesteld is. De onderwijsbevoegdheid van het secundair onderwijs zal vanaf 1 januari niet langer in de vorm van opleidingen toegekend worden die vervolgens in alle vestigingsplaatsen van het centrum kunnen ingericht worden. De onderwijsbevoegdheid voor een volledig studiegebied zal voortaan gekoppeld worden aan één of meerdere vestigingsplaatsen. Dus ze behouden per vestigingsplaats wel de onderwijsbevoegdheid voor die opleidingen die ze daar effectief inrichten tijdens de 3 schooljaren voorafgaand aan de inwerkingtreding van het nieuwe decreet. Dus wat betreft de huidige opleidingen die verzorgd worden in elk van onze centra, is er geen enkel risico dat er iemand zijn job zou verliezen of dat we daar die opleidingen niet meer kunnen inrichten. Het is alleen voor toekomstige opleidingen. Ik zal u daar niet verhelderen dat de voorgaande fusieoperaties ook waren ingegeven om hier een beetje te kunnen schuiven met opleidingen, zodanig dat we op meer plaatsen reeds die opleiding konden inrichten, want hadden we een jaar langer gewacht, dan hadden we op sommige vestigingsplaatsen nooit die opleiding kunnen inrichten. Nu hebben we dat gelukkig wel kunnen realiseren. Een ander doel van de uitgevoerde en toekomstige fusieoperaties is uiteraard ons provinciaal volwassenenonderwijs te versterken en ook tegemoet te komen aan de nieuwe uitdagingen die de Vlaamse overheid oplegt aan de CVO's. Maar voor alle duidelijkheid, zoals gezegd, het bestaande aanbod zal maximaal mogelijk behouden blijven. Dat nog andere provinciale CVO's betrokken zullen worden bij toekomstige fusieoperaties staat buiten kijf. De reden waarom Dender en Schelde daar tot nu toe niet bij betrokken was, had gewoon te maken met het bestaan van de grenzen van de consortia. Die zijn nu ook afgeschaft, maar vroeger kon men alleen maar fusioneren met een ander CVO binnen de consortiagrenzen. En aangezien Dender en Schelde het enige provinciale CVO was binnen die grenzen was er geen mogelijkheid om te fusioneren, zoals dat wel binnen het Waasland en Dender en Waas was, zoals dat wel tussen Gent en Eeklo was bijvoorbeeld. Maar nu die consortiagrenzen vervaagd zijn, afgeschaft zijn, zullen er ongetwijfeld nog fusieoperaties volgen. Ik heb ook begrepen dat de hogere overheid nu toch nieuwe erkenningscriteria van aantal lesuren cursist zou willen invoeren, nog tijdens deze legislatuur. Het juiste cijfer daaromtrent is nog niet bekend. Ik heb ook gehoord dat men speelt met het idee om een hoger cijfer op te leggen aan de grootstedelijke centra dan aan de kleinstedelijke, dan aan de meer plattelands-CVO's. Nu, ik weet niet goed hoe men dat gaat doen, hoe men dat gaat bepalen. Want veel CVO's hebben vestigingsplaatsen op acht verschillende locaties. Zoals Het Perspectief bijvoorbeeld, dat heeft veel onderwijs in Gent, maar ook in Eeklo, in Assenede, dus hoe men dan gaat bepalen wat het statuut is van dat CVO, dat is mij nog niet duidelijk. Maar ik denk dat je toch mag rekenen dat de toekomstige erkenningscriteria tussen de 500.000 en 1 miljoen lesuren cursist zullen zijn. Dan spreekt het voor zich dat zeker Dender en Schelde en VIVA nog in een toekomstige fusieoperatie, welke precies weet ik niet, zullen betrokken worden. Maar alle

DEBATTEN

opleidingen die daar nu kunnen gegeven worden, zullen dus gegeven blijven worden. Wat dat betreft moet men zich geen zorgen maken. Trouwens, ook op het vlak van NT2, de SLO, de HBO, zoals reeds vermeld, gaan er heel wat wijzigingen optreden. We hebben die reeds gemaakt. Voor onze CVO's is dat niet dramatisch. Toch zeker niet wat het SLO- en HBO-aanbod betreft. In andere provincies is dat soms veel erger. Wat de toekomst van het NT2-aanbod zal zijn, dat zullen we ook nog moeten zien. Daar streeft men ook naar grotere schaalgroottes, kwaliteitsvereisten. Ik denk dat wij daar goed geplaatst zijn om een van de aanbieders te kunnen blijven, maar dat is nog een beetje koffiedik kijken. Maar ik denk dat we met een gerust hart kunnen stellen dat doordat wij zo een uitgebreid CVO-aanbod hebben in onze provincie, wij ons geen zorgen moeten maken. De enige vraag die zich eigenlijk stelt voor onze CVO's, afhankelijk van de grootte van de lessen cursist in de toekomst, is: gaan we naar twee CVO's of kunnen wij er drie behouden? Dat zal waarschijnlijk de enige vraag zijn. Worden het er twee of drie? Maar we zijn groot genoeg om te kunnen overleven op de manier zoals we het nu doen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dat volstaat? Dank u, mijnheer gedeputeerde.

Normaal gezien komen wij nu aan de recreatie en de domeinen maar ik stel voor dat wij dit kunnen morgen behandelen. We hebben recreatie/domeinen, sport en cultuur. We hebben morgen gepland om 14.00 uur te beginnen. We hebben dan ons *walking diner* om 17.00 uur. Ik wil jullie geen paar uur hier laten zitten. Ik heb eens uitgerekend hoeveel vragen wij per uur doen. Als wij dan morgen recreatie/domeinen kunnen doen, wij starten om 14.00 uur, dan komen wij om 15.00/15.30 uur aan cultuur, zoiets, dan 15.30/16.00 uur cultuur en dan zijn we op het einde. Ik denk dat afronding debatten, slotverklaringen en de stemmingen – tenzij men hier in het halfrond zegt: maar voorzitter, we hebben nog zoveel energie over vandaag, dat we nog recreatie/domeinen gaan doen. Voor gedeputeerde Hertog weet ik in overleg dat het voor hem om het even is. Jullie beslissen. Ofwel doen wij nog een uur voort. .. Neen? Stoppen? We hebben er vandaag zeventien gedaan.

Goed, ik denk morgen de recreatie/domeinen en sport, cultuur en kunst. Tot morgen allemaal.

EINDE VAN DE ZITTING